

Stående Jagthunde i Danmarks

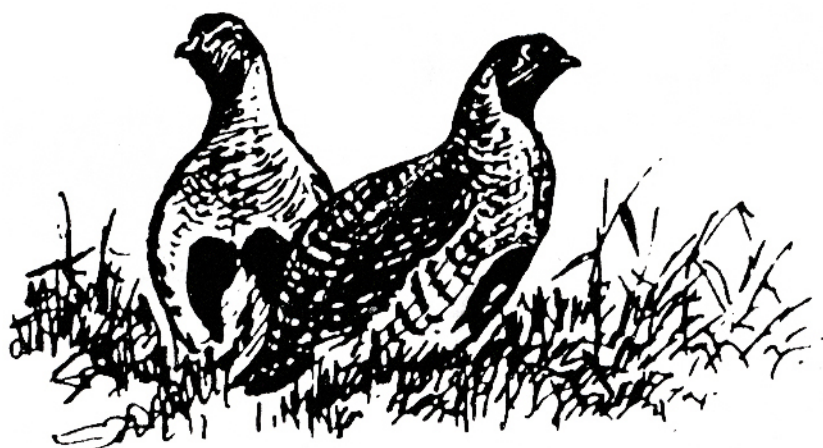
FÆLLES

MARKPRØVE

REGLER

for stående jagthunde

Nærværende markprøveregler træder i kraft den 1. januar 2021

Indholdsfortegnelse

Stående Jagthunde i Danmarks Fælles Markprøve Regler	side	3
Kapitel 1. Markprøvernes formål		3
Kapitel 2. Administrative bestemmelser.....		3
Kapitel 3. Adgangsbetingelser		4
Kapitel 4. Præmiering/placering		5
Kapitel 5. Klasseinddeling.....		6
Kapitel 6. Championater.....		6
Kapitel 7. Prøvelederen – opgaver og kompetence.....		7
Kapitel 8. Dommeren – opgaver og kompetence.....		8
Kapitel 9. Praktiske bestemmelser i marken.....		9
Kapitel 10. Bedømmelsesgrundlaget for kontinentale og engelske racer.....		10
Dommerudvalgets vejledning til FMR.....		11
Kapitel 11. Sløb- og apporteringsprøve­regler for kontinentale racer.....		15
Bilag 1		16
Vejledning til sløb- og apporteringsprøve­regler for kontinentale racer		19
Kapitel 12. Apporteringsprøve­regler for jagthunde.....		20
Bilag 2.....		21
Vejledning til apporteringsprøve­reglerne		23
Kapitel 13. Ræveslæbsprøve for kontinentale og engelske racer.....		24
 Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i h.h.v. kontinental og engelsk race­gruppe.....		25
 Stående Jagthunde i Danmarks retningslinier for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer.....		26

Instruktion for skytter og terrænledere på markprøver, hvor der fældes fugl	288
Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Forårsmesterskabet	300
Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Danmarksmesterskabet	300
SJDs sanktioner og procedureregler i disciplinærsager	331
Indledning.....	331
Kapitel I. Gældende bestemmelser om disciplinære foranstaltninger i SJDs vedtægter og i FMR.....	331
Kapitel II De enkelte sanktioner i SJD regi og den berørte personkreds	332
Kapitel III. Proceduren i klagesager.....	333

Vignet på forsiden: Jeppe Ebdrup
 Skitser i kapitel 12: Steen Axel Hansen

Stående Jagthunde i Danmarks Fælles Markprøve Regler

Kapitel 1. Markprøvernes formål

§ 1. Formålet er at fremme interessen for jagten med den stående hønsehund, at vurdere og fastslå de deltagende hundes jagtlige egenskaber og dressérbarhed til vejledning for avlsarbejdet samt at stimulere interessen for veldresserede jagthunde for derigennem

at tilstræbe en højnelse af jagtkulturen og jagtens anseelse.

§ 2. Prøverne afvikles således, at de ligner jagt mest muligt.

Kapitel 2. Administrative bestemmelser

§ 3. *Stk. 1.* Stående Jagthunde i Danmark (SJD) administrerer og fortolker Fælles Markprøve Regler (FMR). Kun de anførte prøver ligger inden for SJDs kompetence.

Stk. 2. FMR er – med de afvigelser der fremgår af enkelte bestemmelser – fælles for kontinentale og engelske racer. De enkelte racer indplaceres i de to racegrupper af Dansk Kennel Klub (DKK) efter indstilling

fra SJD. De i racegrupperne for tiden indplacerede racer fremgår af ”Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i hhv. kontinental og engelsk racegruppe” (se side 25).

Stk. 3. Klage over en prøves afvikling eller bedømmelse, der ikke umiddelbart kan bilægges af prøvelederen, skal indgives skriftligt til SJDs sekretariat. Klagen skal være modtaget af sekretariatet senest otte dage efter prøven, og der skal inden samme frist være indbetalt et af SJD fastsat klagegebyr, ellers afvises klagen. Gebyret refunderes klageren, hvis klageren får medhold.

Stk. 4. Hvis en prøvedeltager overtræder gældende regler og ordensforskrifter, modarbejder den prøvearrangerende organisations eller specialklubs interesser eller optræder utilbørligt, kan prøvelederen bortvise den pågældende fra prøven. Indberetning skal ske inden otte dage til organisationen/specialklubben, som beslutter, om sagen bør indbringes for SJD. En bortvist deltager fortaber tilmeldingsgebyret.

Stk. 5. Hvis intet andet er præciseret i teksten, omfatter FMR danske prøver i SJDs

regi og udstillinger i FCIs (Fédération Cynologique Internationale) regi.

§ 4. Klagesager/indberetninger behandles af SJD i henhold til ”Stående Jagthunde i Danmarks sanktioner og procedureregler i disciplinær-sager” (se side 31).

§ 5. Organisationerne, dvs. Danmarks Jægerforbund (DJ) og Stående Jagthunde i Danmark (SJD) samt specialklubberne, kan til deres vinderprøver og til fuldbugsprøverne ansøge DKK om ret til at tildele CACIT (Certificat d’Aptitude au Championnat International de Travail).

§ 6. SJD afholder Forårsmesterskabet og Danmarks mesterskabet (DM) og fastsætter de nærmere regler herfor. Der anvendes konkurrencebedømmelse.

§ 7. For skader forvoldt af hunde har ejeren/føreren ansvar i henhold til den almindelige lovgivning. Hunde, der deltager på prøver, skal derfor være behørigt ansvarsforsikrede.

Kapitel 3. Adgangsbetingelser

§ 8. *Stk. 1* Ejeren af en tilmeldt hund skal være medlem af den arrangerende organisation eller den arrangerende specialklub for den tilmeldte hunds race, medmindre den arrangerende specialklub dispenserer herfra. Endvidere skal den specialklub, den tilmeldte hunds race tilhører, være en del af SJD. Hunden skal inden tilmelding være registreret i Dansk Hundestambog i DKK eller tilsvarende FCI- anerkendt stambog. På de af SJDs apporteringsprøver, der afholdes af DJ, kan SJD dispensere fra stambogskravet. Specialklubbernes egne vinderklasseprøver forår og efterår er lukkede prøver med mindre andet fremgår af annonceringen.

Stk. 2. SJD kan nægte en dansk eller udenlandsk hundefører at stille på prøver arrangeret af SJD, organisationer, som SJD samar-

bejder med, eller af samarbejdende specialklubber, såfremt den pågældende i et andet land er blevet udelukket fra deltagelse i prøver der. En sådan udelukkelse fra prøver her i landet kan ikke ske for et længere tidsrum end fastsat i den udenlandske afgørelse.

Stk. 3. Det er forbudt at deltage med hunde, der er i behandling med lægemidler eller andre stoffer, der forbedrer ydeevnen, ændrer temperamentet eller på anden måde påvirker den måde, hunden fysisk fremstår eller opfører sig på. Dette omfatter eksempelvis lægemidler til behandling af smerter, infektioner, allergier/hudproblemer, hormonelle forstyrrelser, kemisk kastration, hjertesygdomme, angst, aggression eller andre mentale problemer.

Dopingkontrol kan ske ved udstillinger, skuer, prøver, konkurrencer og andre aktiviteter.

Anmodning om dopingkontrol, fra andre end prøveleder eller dommere, skal sammen med en begrundelse for kontrollen indgives skriftligt til prøvelederen på dagen.

Anmodningen skal vedlægges et gebyr på kr. 1.000, der fortabes, hvis testen er negativ. Samtlige omkostninger ved kontrol og efterfølgende test betales af hundens ejer, hvis testen er positiv.

Hvis testen er negativ, betales omkostningerne ved kontrol og efterfølgende test af den arrangerende klub.

Indgives der anmodning om dopingkontrol, skal prøvelederen meddele den pågældende ejer/fører, at hunden skal stille til dopingkontrol på dagen.

Det er ligeledes forbudt at deltage med hunde, der har gennemgået behandlinger eller operative indgreb, som slører oprindelige eksteriørfejl som f.eks. bidfejl, entropion/ektropion, snævre næsebor, for lang blød gane eller overdrevne hudfolder.

Drægtige tæver kan ikke deltage de sidste 30 dage før fødsel beregnet fra 63 dage efter første parring.

Tæver med hvalpe under 75 dage kan ikke deltage.

I øvrigt henvises til Dansk Kennel Klubs overordnede regler for hundes adgang til deltagelse på prøver og udstillinger i regi af DKK og FCI.

§ 9. Stk. 1. For at deltage på prøve skal en hund være vaccineret mod hundesyge parvovirus og smitsom leverbetændelse. For hunde, der er over 21 uger gamle, skal én af følgende former for dokumentation kunne fremvises:

1) En vaccinationsattest, der er mindst 7 dage og højst 4 år gammel, og hvor hunden har

været mindst 16 uger gammel på vaccinationstidspunktet.

2) En positiv titertest, der højst må være 4 år gammel, og hvor hunden har været mindst 16 uger gammel, da blodprøven til titertesten blev udtaget.

Udenlandske hunde skal være rabiesvaccinerede iht. den til enhver tid gældende danske lovgivning.

Stk. 2. Hundens stambogscertifikat og ejerforholdsattest skal medbringes og forevises på forlangende.

Stk. 3. Følgende hunde er udelukket fra at deltage:

- a) Kastrerede hanhunde og hanhunde med abnormt udviklede og fejlagtigt placerede testikler,
- b) Løbske tæver jfr. § 14 stk. g,
- c) Hunde, der på prøvedagen ikke er fyldt 10 måneder. Dette gælder dog ikke for SJDs anerkendte apporтерingsprøver.
- d) Se endvidere § 8 stk. 3

Stk. 4. Ønsker udenlandske kontinentale /engelske hundeførere at deltage på en dansk vinderprøve, skal de dokumentere, at deres hunde har kvalificeret sig til hjemlandets vinderklasse.

Kontinentale udenlandske hunde skal endvidere have bestået S & A-prøven / JUA-prøven som beskrevet i § 12 stk. 4.

For at kunne starte i brugsklasse skal kravene i § 12 stk. 3 være opfyldt.

Kravene til beståede efterskudsprøver kan også opfyldes, hvis hundene i deres hjemland har bestået en prøve, der indeholder de samme krav som svarer til danske prøver.

Engelske udenlandske hunde skal endvidere have bestået SJDs apporтерingsprøve / JUA-prøven som beskrevet i § 12 stk. 4.

For at kunne starte i brugsklasse skal kravene i § 12 stk. 3 være opfyldt.

Kravene til beståede efterskudsprøver kan også opfyldes, hvis hundene i deres hjemland har bestået en prøve, der kræves der for at kunne stille på en prøve med fældning af fugl.

§ 10. Inden for samme år kan en hund kun starte på én af organisationernes efterårs-vinderprøver (enten en DJ- eller en SJD-prøve). Derudover kan hunden starte på en specialklubs efterårsvinderprøve. Den ovenfor nævnte begrænsning i antal starter gælder ikke for efterårets vinderprøver, som afholdes efter DM.

Kapitel 4. Præmiering/placering

§ 11. Stk. 1. I ungdoms-, åben- og brugsklasse anvendes kvalitetsbedømmelse: ”1. præmie”, ”2. præmie”, ”3. præmie” og ”ingen præmie”. En hund, der ikke har haft chance for fugl, og hvis præstation i øvrigt har berettiget den til en 1. præmie, tildeles betegnelsen ”ikke for fugl”.

Stk. 2. I åben- og brugsklasse kan 1. præmie kun tildeles en hund, der har ydet en i princippet fejlfri præstation. I alle kvalitetsklasser skal en hund have vist rejsning af fugl for at få 1. præmie samt have været afprøvet på åben mark; en unghund kan dog tildeles 1. præmie, hvis fuglen letter uden at den stående hund har rørt sig. I alle kvalitetsklasser skal en hund have været afprøvet i mindst to slip for at få 1. præmie. I åben- og brugsklasse skal det ene slip vare ca. 20 minutter. En hund kan kun præmieres, hvis der er afgivet skud over den.

Stk. 3. I vinderklasse, der omfatter organisationernes og specialklubbers vinderprøver, benyttes konkurrencebedømmelse. Afhængig af antal deltagende hunde skal der højst, jf. stk. 4, placeres det nedenfor nævnte antal hunde:

- a) mindst 2 deltagende hunde
- højst 1 placering
- b) mindst 4 deltagende hunde
- højst 2 placeringer
- c) mindst 6 deltagende hunde
- højst 3 placeringer
- d) mindst 10 deltagende hunde

Kapitel 5. Klasseinddeling

Om foråret er det tilladt en hund at starte både på én af SJDs vinderprøver og på én af DJ's vinderprøver samt på en specialklubs forårsvinderprøve.

Dommere, der på grund af dommerhverv er forhindret i at deltage på en specialklubs vinderprøve, kan om foråret deltage på tre af organisationernes vinderprøver og om efteråret på to af organisationernes vinderprøver.

- højst 4 placeringer

- e) mindst 15 deltagende hunde
- højst 5 placeringer
- f) mindst 20 deltagende hunde
- højst 6 placeringer.

Stk. 4. For at en placering i vinderklasse kan registreres på præmielisten og indføres i en hunds præmieregister i DKK, er det en betingelse, at hundens dagspræstation er præmieringsværdig målt i forhold til præmieringskravene i åben- og brugsklasse, jf. stk. 2. En sådan placering benævnes ”vinder”, fx ”1. vinder”. Hunde, der ikke placeres, får betegnelsen ”udgår”.

Stk. 5. Hunde, der er placeret som vindere, kan tildeles CK (certifikatkvalitet), såfremt deres dagspræstation opfylder kravet til en 1. præmie i åben- eller brugsklasse (jf. FMR § 11, stk. 2). 1. vinderen kan også tildeles CACT (Certificat d’Aptitude au Championat de Travail), såfremt den er af et betydeligt format og har udført en fejlfri dagspræstation. 2. vinderen kan også tildeles Reserve-CACT, såfremt den opfylder de samme betingelser.

Stk. 6. På en international vinderprøve kan 1. vinderen tildeles CACIT, såfremt den er af et betydeligt format og har udført en fejlfri dagspræstation. 2. vinderen kan tildeles Reserve-CACIT, såfremt den opfylder de samme betingelser.

§ 12. Stk. 1. Ungdomsklasse. For hunde, der på prøvedagen er fyldt 10 måneder, og som ikke er fyldt 24 måneder.

Stk. 2. Åben klasse: For hunde af enhver alder, jf. dog § 9, stk. 2, c). Hunde, der har tre 1. præmier i åben klasse, kan ikke mere starte i denne klasse. Hunde, der har opnået tre 1. præmier, kan få dispensation til at starte på en specialklubs forårsmarkprøve i åben klasse, såfremt dispensationsmuligheden er nævnt i indbydelsen til prøven for vedkommende race.

Stk. 3. Brugsklasse: For hunde af enhver alder, jf. dog § 9, stk. 2, c), som for kontinentale hundes vedkommende har bestået S & A-prøven/JUA-prøven (se § 28, stk. 3), og for engelske hundes vedkommende har bestået SJDs apporтерingsprøve/JUA-prøven. Hunde, der har tre 1. præmier i brugsklasse, kan ikke mere starte i denne klasse.

Stk. 4. Vinderklasse: Kontinentale: For hunde, som har opnået to 1. præmier i åben/brugsklasse/fuldbrugsprøve eller en kombination heraf, og som har bestået S & A-prøven/JUA-prøven (se § 28 stk. 3). Der henvises i øvrigt til ”Stående Jagthunde i

Danmarks retningslinier for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer”(se side 25).

Engelske: For hunde, der har opnået mindst én 1. præmie i åben- eller brugsklasse. For del-tagelse i efterårsvinderklasse kræves tillige beståelse af SJDs apporтерingsprøve eller JUA-prøven. Der henvises i øvrigt til ”Stående Jagthunde i Danmarks retningslinier for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer” (se side 25).

Kontinentale og engelske racer: En 1. præmie i åben klasse opnået af en danskejet hund i Sverige, Norge og Finland på lavland sidestilles med en dansk 1. præmie og er tællende til en dansk vinderklasse i henhold til de nuværende krav for kontinentale og engelske racer.

Stk. 5. Fuldbrugsprøve: For hunde, der har opnået mindst 2. præmie i åben- eller brugsklasse, opnået 1. præmie på schweissprøve og har bestået én af følgende prøver: SJDs apporтерingsprøve, JUA-prøven eller S & A-prøven.

Kapitel 6. Championater

§ 13. Stk. 1. Brugschampionat tildeles hunde, der opfylder følgende krav:

- a) tre gange 1. vinder på vinderprøve, hvoraf de to skal være opnået om efteråret, hvor der fældes fugl. Den ene af to sidstnævnte skal være opnået på en dansk vinderprøve fælles for alle kontinentale hhv. engelske racer. Den ene af de to øvrige kan opnås på en norsk, svensk eller finsk fjeld- eller lavlandsprøve.
- b) Mindst very good på udstilling opnået efter 24 mdr. alder.
- c) hos kontinentale racer kan ”bedste hund” med 1. præmie på fuldbrugsprøve eller 1. vinder på fuldbrugsprøve-

- d) mesterskabet tælle som den ene 1. vinder i vinderklasse, men så skal en af de to øvrige 1.vinder-placeringer være opnået på en dansk efterårsvinderprøve fælles for alle kontinentale racer,
- d) hos engelske racer tæller 1. vinder på Dansk Jagthunde Derby som 1. vinder på forårsvinderklasse,
- e) ruhåret hønsehund, korthåret hønsehund (født 2012 og senere), Tysk langhår og Kl. münsterlændere skal være HD-fri (A-B)

Stk. 2. Jagtchampionat tildeles hunde,

der opfylder følgende krav:

Kontinentale:

- a) 1. præmie på brugsprøve.
- b) 1. præmie på fuldbrugsprøve.
- c) stambogsført placering som ”vinder” på vinderprøve eller på fuldbrugsprøvemesterskabet.
- d) Mindst very good på udstilling opnået efter 24. mdr. alder.

- e) ruhåret hønsehund, korthåret hønsehund (født 2012 og senere), Tysk langhår og Kl. münsterlændere skal være HD-fri (A-B).

Engelske:

- a) 1. præmie på brugsprøve.
- b) to stambogsførte placeringer, som enten 1., 2. eller 3. vinder på efterårsvinderprøve. Den ene af disse placeringer kan erstattes af yderligere en 1. præmie på brugsprøve.
- c) Mindst very good på udstilling opnået efter 24. mdr. alder.

Kapitel 7. Prøvelederen – opgaver og kompetence

§ 14. Organisationerne eller specialklubberne udpeger en prøveleder, som er prøvens øverste administrative myndighed. Prøvelederen skal benytte DKK's prøve/aktivitetssystem, der ligger på Hundeweb, til modtagelse af tilmeldinger og betalinger, til lodtrækning, til katalogopstilling, til udskrivning af præmieliste og til registrering af præmieringer og placeringer.

Det påhviler prøvelederen:

- a) at påse, at prøvedeltagerne opfylder gældende adgangsbetingelser,
- b) at foretage lodtækning efter tilmeldingsfristens udløb mellem de tilmeldte hunde om startrækkefølgen og i tilfælde af overtegning at foretage lodtrækning om startberettigelse blandt alle rettidigt tilmeldte,
- c) at udpege dommer, terrænleder og evt. skytte(r) til hvert hold,
- d) at tilbagebetale tilmeldingsgebyr ved forudgående meddelelse om uventet løbskhed eller sygdom indtil tilmeldelsesfristens udløb. Ved senere afmelding kræves dyrlægeattest eller anden dokumentation forelagt. Der henvises i øvrigt til ”Regler for tilbagebetaling af tilmeldelsesgebyr” på SJDs hjemmeside.
- e) at etablere det nødvendige antal prøvehold, hvorved bemærkes, at holdstør-

- relsen i ungdoms- og åben klasse ikke bør overstige 12 hunde, i brugsklasse 10 hunde, på én-dags vinderprøve 8 hunde, at søge holdene sammensat således, at der på blandede hold enten er mindst to par unghunde eller to par åben klasse hunde,
- g) at afvise løbske tæver på prøvedagen (jfr. § 9 stk. 3 b) og sørge for, at disse fjernes fra prøveområdet; løbske tæver kan dog deltage i S & A-prøven og SJDs apporteringsprøve under forudsætning af, at de først ankommer til prøveområdet, når de øvrige hunde er færdigbedømt,
- h) at afvise drægtige tæver jf. § 8 stk. 3
- i) at udtage evt. hunde til dopingkontrol
- j) at udføre ledelsesmæssige funktioner samt over for prøvedeltagere eller andre at anvende begrænsede disciplinære midler, jf. § 3, stk. 4,
- k) at træffe beslutning om aflysning af prøven i tilfælde af ugunstigt vejr eller andre forhold, der gør det uforvarsligt at gennemføre prøven eller umuligt at overholde det fastlagte program.
- l) at overholde gældende regler om udsætning af fuglevildt,
- m) at behandle tilfælde af doping jf. § 8 stk. 3.

- n) at indberette diskvalificerede hunde til DKK.

Kapitel 8. Dommeren – opgaver og kompetence

§ 15. Organisationerne eller specialklubberne inviterer dommere, som skal være autoriserede af DKK. Autorisationen udløber med udgangen af det år, hvori dommeren fylder 70 år. Udenlandske dommere skal før invitationen være godkendt af DKK og skal opfylde samme alderskriterium som danske dommere. På vinderprøver udpeger organisationerne og specialklubberne en ordførende dommer.

§ 16. *Stk. 1.* Inden for samme år må en dommer ikke være ordførende dommer på mere end én af organisationernes og specialklubbernes efterårsvinderprøver.

Stk. 2. En dommer kan ikke dømme nogen hund, som han har ejet i 6 måneder forud for prøven, hvor han optræder som dommer, det samme gælder for hunde ejet af hans nærmeste familie (medlemmer af husstanden) eller hans partner.

Stk. 3. Dommerne på DM må ikke samme år have fungeret som ordførende dommere på organisationernes eller specialklubbernes efterårsvinderprøver.

Stk. 4. Dommerne til DM udpeges af SJD efter indstilling fra Dommerudvalget.

Stk. 5. De i stk. 1 og 3 nævnte begrænsninger gælder ikke for vinderprøver afviklet efter DM

§ 17. *Stk. 1.* Inden for rammerne af FMR dømmer dommeren efter sit frie skøn. Dommerens afgørelse er endelig og inappellabel.

Stk. 2. Dommeren skal i alle klasser tilstræbe, at hundene afprøves i god vind.

Stk. 3. Dommeren bestemmer prøvetidens længde for den enkelte hund, jf. dog § 11, stk. 2. Efter første slip gives en kort mundtlig kritik.

Stk. 4. På prøver, hvor der fældes fugl, afgør dommeren, om skud skal afgives. (jf. § 24 stk.1. og § 11 stk. 2 sidste sætning).

Stk. 5. På vinderprøver og på Danmarks-mesterskabet informerer ordførende dommer hundeførere og publikum om de fortsættende hundes indplacering i kategorier i henhold til SJDs retningslinier for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer. Der henvises til retningslinierne, der er indsat som bilag i FMR (se side 25).

Stk. 6. Dommeren skal indføre kritikken af de bedømte hunde i Hundeweb senest tre uger efter prøvens afholdelse.

§ 18. *Stk. 1.* Dommeren skal diskvalificere en hund:

- a) hvis den viser udpræget mangel på jagt-lyst, er skudræd, vildtsky, udpræget ner-vøs eller er aggressiv over for andre hunde eller mennesker,
- b) hvis den i åben-, brugs- eller vinderklasse stjæler eller groft forstyrrer makkers stand,
- c) hvis den preller i åben-, brugs- og vinderklasse,
- d) hvis den forfølger og angriber husdyr,
- e) hvis den i åben-, brugs- eller vinderklasse forfølger hårvildt,
- f) hvis den søger med vedvarende halsen, og hvis den viser vedvarende halesøg.
- g) hvis føreren ikke holder sig bag hunden eller berører hunden under afvikling af en situation.
- h) hvis en hund ikke finder en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere.

- i) hvis en hund i åben- brugs- eller vinderklasse bevidst går fugl op

Såfremt dommeren diskvalificerer en hund pga. aggressivitet, jf. a), skal dommeren påføre betegnelsen ”diskvalificeret pga. aggressivitet” på både præmielisten og i kritikken og skriftligt indberette forholdet til DKK

Stk. 2. Dommeren *kan* diskvalificere en hund:

- a) hvis den ikke respekterer kommando eller fløjte,

- b) hvis hunden gentagne gange stikser
c) i andre tilfælde efter dommerens skøn.

§ 19. *Stk. 1.* En fører *skal* udelukkes fra prøven, hvis givne anvisninger under prøveforløbet ikke efterkommes.

Stk. 2. En fører *kan* udelukkes fra prøven, hvis føreren trods henstilling fortsætter overdreven brug af fløjte og tilråb.

Kapitel 9. Praktiske bestemmelser i marken

§ 20. *Stk. 1.* Hundene skal afprøves parvis. Lodtrækningsnumrene angiver startrækkefølgen i 1. slip. Rækkefølgen må kun brydes af tvingende grunde. I så tilfælde udtages hunden med næste lodtrækningsnummer, jf. dog stk. 9 samt i tilfælde af dobbeltføring.

Når alle hunde har været afprøvet, kan dommeren uden hensyn til startrækkefølgen foretage supplerende afprøvning, indtil alle hunde er færdigbedømt.

Stk. 2. For hunde, der er til afprøvning, kan dommeren forlange ethvert halsbånd, som skønnes at have en dressurmæssig effekt, aftaget. Føreren til en hund kan forlange, at hans/hendes hund må bære et smalt ”rendehalsbånd” i metal eller læder forsynet med hundetegn eller tilsvarende identifikation jf. dansk lovgivning. Dommeren og hundeføreren kan aftale, at en hund skal bære et farvet markeringshalsbånd for at kunne skelne to hunde i slip fra hinanden. Det er tilladt hunde under afprøvning at bære et etlags markeringsdækket, defineret ved at være dækkende fra midt på halsen og ned for hofterne, samt på siden ned til, hvor ribbenene slutter. Dommeren kan forlange et markeringsdækket taget af.

Stk. 3 Hundeførere må ikke bære stok, dressurpisk eller lign. Dog kan dommeren tillade dårligt gående hundeførere at bruge stok, men i så fald skal denne anvendes, så hundene ikke påvirkes eller generes

Stk. 4. Afstraffelse af hunde må ikke finde sted.

Stk. 5. Dommeren kan undtagelsesvis tillade, at en hund under prøven skifter fører.

Stk. 6. En hund, der ikke er færdigbedømt, må ikke trækkes tilbage fra prøven uden tilladelse fra dommeren, som i kritikken skal anføre årsagen hertil.

Stk. 7. Når en hund har stand, skal makkerhunden være løs og må ikke kobles, før dommeren giver tilladelse hertil.

Stk. 8. Ved koblingsordre skal hundene kaldes ind. Bedømmelsen er først afsluttet, når en hund er koblet.

Stk. 9. Kontinentale og engelske hunde må ikke danne par. Hunde fra ungdoms- og åben klasse bør ikke danne par.

Kapitel 10. Bedømmelsesgrundlag for kontinentale og engelske racer

§ 21. Markarbejde. Stk. 1. Dommeren skal lægge særlig vægt på hundens jagtlyst, søgsmønstret, dens evne til at finde og tage stand for vildt, fart, stil og apportering. I den samlede vurdering indgår endvidere rejsning af fugl, opførsel over for lettende fugle, over for hårvildt og ved skud, sekundering, lydighed, udholdenhed og dressur i almindelighed.

Stk. 2. En god stil omfatter: elegant galop med tilpasset hovedføring, livlige halebevægelser og stående, stram stand. For kontinentale racer gælder, at hundens stil kun tillægges en vis betydning.

Stk. 3. Helhedsindtrykket skal være bestemmende for resultatet. Tilfældigt begåede fejl bør ikke tillægges for stor betydning.

Stk. 4. I ungdomsklasse skal dommeren først og fremmest værdsætte unghundens jagtlyst og energi samt søgets format og effektivitet. Dommeren kan se bort fra brist i dressur og vildtbehandling, fx. forfølgelse af hårvildt og prelning af fugl, som kan tilskrives hundens ungdom eller mangel på erfaring.

§ 22. Letførlighed. Hunden skal føres uden vedholdende, højlydte kommandoord eller fløjtesignaler. Den skal holde god kontakt med føreren og villigt adlyde dennes tegn og signaler.

§ 23. Søget. Skal være energisk, udholdende, og arealdækkende og bør anlægges under hensyntagen til vind og terrænforhold i en i forhold hertil passende fart. Intet fuglevildt bør forbigås på det anviste terræn. I åbent terræn skal søget foregå i galop.

§ 24. Fuglebehandling. Stk. 1. Kun stand for agerhøne, fasan og skovsnepe kan indgå i præmieringen, men stand for andet vildt vurderes positivt.

Stk. 2. En hund skal selvstændigt tage stand, fx må den ikke fløjtes i stand. Stand kan meldes af føreren, men det er dommeren, der afgør standens værdi.

Stk. 3. Hunden skal ”sætte” fuglen, tage stand og holde standen, indtil føreren efter dommerens tilladelse giver den ordre til at rejse fuglen.

Stk. 4. På kommando skal hunden villigt, selvstændigt og præcist rejse sin fugl.

Stk. 5. I opflugt og skud skal hunden forholde sig rolig. Knaldapport i brugsklasse medfører, at en hund højst kan opnå 2. præmie.

Stk. 6. Under en hunds stand, avancering, rejsning, når fuglen letter og under skudafgivelse og evt. fældning skal føreren holde sig bag hunden og må ikke berøre den.

Stk. 7. Træg rejsning skal i alle klasser bedømmes strengt. En hund, der nægter at rejse sin fugl, kan ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres

§ 25. Apportering. Stk. 1. På prøver, hvor der fældes fugl, skal hunden på førerens kommando sikkert og hurtigt finde såret eller dødt fuglevildt og bringe det ubeskadiget til føreren. Enhver spontan, korrekt apportering af dødt, forendt eller synligt skadet vildt er positiv.

Stk. 2. Hvis en hund ikke apporterer en fældet fugl, som dommeren har beordret apporteret, kan den i brugsklasse ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres.

Stk. 3. Har en hund i *brugsklasse* p.g.a. forbiskud, eller fordi skud ikke kunne afgives, ikke haft mulighed for at vise apportering, skal den gives en chance ved, at der senere under prøven udkastes en fugl samtidig med skudafgivelse. Opstår samme situation i *vinderklasse* om formiddagen, kastes en fugl før pausen/2. heat. For en hund, der fortsætter efter pausen/i 2. heat uden om formiddagen at have haft chance for fugl (IFF), kastes en fugl straks efter det slip, hvor der måtte være skudt forbi, eller hvor skud ikke kunne afgives. Udkastning af fugl med afgivelse af skud skal også ske, såfremt en hund har taget fuglen i rejsningen.

Stk. 4. Føreren må ikke flytte sig fra det sted, hvor apportordren blev givet. Dog kan dommeren, hvor omstændighederne kræver det, give føreren tilladelse til at gå med hunden frem i terrænet for at støtte den i arbejdet.

Stk. 5. Hunden skal i samtlige apporteringsdiscipliner: markarbejde og SJDs apporteringsprøve siddende aflevere vildtet i førerens hånd. Engelske racer skal ikke, men bør siddende aflevere vildtet i førerens hånd på prøver med fældning af fugl.

§ 26. Sekundering kontinentale racer. Sekundering i *ungdoms-*, *åben-* og *brugs-*klasse er ikke noget krav, men vurderes

positivt. I *vinderklasse* skal sekundering vises, såfremt situationen kræver det. Det er tilladt føreren diskret at støtte hunden. Der henvises i øvrigt til § 18, stk. 1, b).

§ 27. Sekundering engelske racer. Sekundering i *ungdomsklasse* kræves ikke, men vurderes positivt. I *åben-* og *brugs-*klasse skal sekundering vises, såfremt situationen kræver det. Sekundering på førerens ordre kan accepteres, men spontan sekundering er et plus. I *vinderklasse* forlanges sekundering. Det er tilladt føreren diskret at støtte hunden. Der henvises i øvrigt til § 18, stk. 1, b).

Dommerudvalgets vejledning til FMR

Indledning

FMR afstikker rammerne, inden for hvilke dommeren skal dømme. De skrevne regler suppleres af *dommerens frie skøn*, jf. FMR § 17, stk. 1.

Da der imidlertid altid vil forekomme regler, der kan fortolkes, og konkrete, praktiske forhold, der ikke vil være beskrevet, har Dommerudvalget (DUV) udarbejdet denne vejledning til FMR for at opnå en så ensartet bedømmelse af prøverne som overhovedet muligt.

Vejledningen er tænkt som et redskab for dommeren og en orientering for hundeførerne, så alle kan være så godt informeret om markprøvebedømmelse som muligt.

For at lette overblikket er der i teksten i vidt omfang henvist til de relevante bestemmelser i FMR.

1. Terrænets udnyttelse og stil

Det påhviler dommeren at udnytte det disponible terræn. For hvert slip angives for hundeførerne søgets retning og grænser. Søget skal være arealdækkende. Dets tilrettelæggelse skal vurderes nøje, og det korrekt anlagte

søg bør vægtes højt. Det dårlige søg – hvad enten der er tale om et alt for åbent søg, søg lagt bag føreren, eller stiksøg – bedømmes strengt. Selv om hundens fart og stil er helt i top, kan en hund med et dårligt søg i Ungdomsklasse (UK), Åben klasse (ÅK) og brugsklasse (BK) ikke tildeles 1. præmie, uanset fugletagninger.

Stiksøgeren, der opnår stand langt fremme, får som udgangspunkt lov til at blive stående, indtil dommeren, eventuelle skytter, føreren, makkerhunden og dennes fører når op i nærheden af den stående hund, så makkerhunden, der stadig er i søg, enten kan få mulighed for at vise sekundering eller blive dækket af. Det pointeres imidlertid, at det i det konkrete tilfælde er dommerens afgørelse, om stiksøgers stand skal afvikles som just beskrevet, om den skal afvikles straks, eller om stiksøgeren skal trækkes væk fra sin stand og kobles.

Stand udenfor anvist terræn accepteres ikke.

Dommeren skal pålægge førerne ikke at styrte frem i terrænet, at de skal

følges nogenlunde ad og holde kontakt med dommeren.

DUV foreslår, at der anvendes følgende stilkarakterer:

Fortrinlig: Alt er i orden.

Smuk: Alt er i orden med få undtagelser, som beskrives.

God: De enkelte dele skal beskrives.

Acceptabel: De enkelte dele beskrives, og det skal være præmienedsættende for engelske racer.

2. Søg mod vinden

Prøven skal tilrettelægges således, at hundene så vidt muligt afprøves i god vind og i mindst ét slip i modvind, jf. FMR § 17, stk. 2. Det bør tilstræbes, at samtlige hunde på holdet afprøves under så ensartede forhold som muligt.

3. Prøvetidens længde

Der henvises til FMR § 11 stk. 2, og § 17, stk. 3. Hundenes prøvetid kan variere. Dommeren skal tilstræbe, at en hund får mulighed for at vise, hvad den kan præstere. Dommeren afgør, hvornår en hund er færdigbedømt.

Afprøvningen af en hund bør stoppes, når hunden *a)* ikke længere kan opnå præmiering eller *b)* ikke yderligere kan forbedre sin præmiegrad, uanset hvad den senere måtte præstere.

Hvis en hund forsvinder, mens den afprøves, bør makkerhunden kun afprøves alene i kort tid. En hund, der forsvinder fra anvist terræn, kan eventuelt efter dommerens skøn afprøves senere.

4. Sekundering

Kontinentale hunde (FMR § 26):

UK: intet krav, men bedømmes positivt.

ÅK/BK: intet krav, men bedømmes positivt.

Vinderklasse (VK): krav, såfremt situationen kræver det, diskret støtte tilladt, men hunden må ikke uden dommerens tilladelse holdes eller kobles.

Engelske hunde (FMR § 27):

UK: intet krav, men bedømmes positivt.

ÅK/BK: krav, såfremt situationen kræver det.

VK: krav, diskret støtte tilladt, men hunden må ikke uden dommerens tilladelse holdes eller kobles.

Ordene ”såfremt situationen kræver det” betyder, at (spontan) sekundering kræves, hvis føreren ikke kan nå at gribe ind, og hunden derved risikerer at øde-lægge/forstyrre stående makkers stand. Dommeren er i disse tilfælde berettiget til at forlange vist sekundering, *men han/hun kan derimod ikke kommandere en hund frem, for at den skal vise sekundering.*

For engelske hundes vedkommende er det i VK et krav, at der vises sekundering under alle forhold, dog med det indlysende forbehold at hunden har mulighed for at se sin stående makker.

Det fremgår af FMR § 18, stk. 1, b), at en hund, der i ÅK/BK og i VK nægter at sekunderere og derved stjæler eller forstyrrer sin makkers stand, ikke kan præmieres hhv. placeres.

5. Fuglebehandling

Dommerens opmærksomhed skal i høj grad være rettet mod hundens måde at rejse sin fugl på. Den villige og præcise rejsning er idealet (FMR § 24, stk. 4).

Villig rejsning betyder i alle klasser, at hunden går villigt frem på ordre, og at fuglen rejses uden nogen hjælp fra føreren. Råben, klappen i hænderne og stampen i jorden o.l. skal i alle klasser bedømmes strengt.

Præcis rejsning betyder i alle klasser, at hunden går direkte på fuglen, men dommeren må være opmærksom på, at hunden i skrub og især i roer skal have en vis margin m.h.t. præcision, fordi det kan være umuligt for dommeren at se, om hunden følger korrekt op, hvilket godt kan være tilfældet, selvom fuglen fx letter et par meter til siden, fordi den har flyttet sig.

I de situationer, hvor *fuglen letter, uden at hunden har vist rejsning*, gælder,

at en hund i ÅK højst kan opnå 2. præmie, hvorimod en hund i UK kan opnå 1. præmie uden at have vist rejsning. Denne regel gælder for både kontinentale og engelske hunde, jf. FMR § 11, stk. 2.

Undertiden sker det, at *en fugl ikke vil lette, når hunden på rejseordre går frem*. Hunden gør så dét, der forventes af den, den tager fuglen og bringer den til føreren. I dette tilfælde lader dommeren hundeføreren lægge hunden af, og der skydes over den. Såfremt den er rolig, er det forsvarligt at tildele den 1. præmie, dog betinget af, at den i øvrigt opfylder alle andre krav til en 1. præmie.

Også i BK og efterårs-VK skal en lignende situation honoreres. Her kastes på et af dommeren valgt tidspunkt en fugl i forbindelse med afgivelse af skud.

I en situation, hvor en hund har stand, og fuglen letter inden rejseordre, og uden hunden har rørt sig, kan dommeren skønne, at der foreligger en jagtbar situation, hvor fuglen kan fældes såfremt hundeføreren befinder sig ved sin hund, såfremt skytten/skytterne er på plads, og såfremt dommeren kan overse situationen. Dommeren bør i denne situation råbe ”Skyd”. Da der ikke er vist rejsning, er der ikke tale om en fuldt tællende situation, som i BRK højst kan give 2. præmie; i VK skal situationen vurderes i forhold til de andre hundes præstationer.

6. Opflugt og skud

Ro i opflugt kan påvirkes af, hvor hårdt hunden rejser sin fugl. Dommeren må være opmærksom på, om hunden vil prelle, eller om den blot bruger et par skridt til at komme i ro. I ÅK og BRK er *ro i skud* et absolut krav. I UK må kravet ikke være for kategorisk, den unge hund må have en betydelig margin.

Benytter dommeren ordet ”prelning” i sin kritik, kan hunden i ÅK/BK ikke præmieres og i VK ikke placeres, jf. FMR § 18, stk. 1, c).

På prøver, hvor der anvendes signalpistol, afgiver dommeren skud på jagtmæssig afstand. DUV fastslår, at på markprøver uden fældning af fugl, er det hundeføreren, der betragtes som jægeren, uagtet skuddet afgives af dommeren. Men det er en selvfølge, at dommeren skal

være så langt fremme, at han/hun kan overskue situationen, dvs. at skud afgives inden for en sådan afstand, at hundens reaktion på skud og den videre afvikling af situationen kan vurderes sikkert. På markprøver, hvor der fældes fugl, er det skytten/skytterne, der er jægeren. Skud langt væk fra hunden kan ikke accepteres.

7. Apportering

A. Alm. regler:

Apportering skal ske villigt og hurtigt og med korrekt greb. Det er vigtigt, at hunden viser apportsøg. Fuglen bringes til føreren, der som hovedregel ikke må flytte sig fra det sted, hvor han/hun opholdt sig, da apportordren blev givet. I de tilfælde, hvor fuglen anskydes, fx bliver vinge- eller stangskudt, er det en selvfølge, at tilladelse til apportering bliver givet omgående. Falder fuglen i uoverskueligt terræn eller langt ude, kan det, jf. FMR § 25, stk. 4, tillades føreren at gå med hunden og støtte den i apporteringsarbejdet.

Under apportering skal makkerhunden ubetinget være i ro, fx dækket af eller koblet. En hund, der stadig er under afprøvning, kan ikke sættes til at apportere en anden hunds fugl.

Hvis en hund under sit apportsøg får stand for en uskadt fugl, må denne ikke skydes, og situationen tæller ikke (positivt) – omvendt tæller ej heller en stødning (negativt). Det bemærkes, at bedømmelsen af hundens opførsel i øvrigt ikke er suspenderet under apportsøg.

Vedr. udkastning af fugl i forbindelse med forbiskud eller i tilfælde af, at skud ikke har kunnet afgives, henvises til FMR § 25, stk. 3.

B. Manglende apportering:

Hvis en hund ikke finder en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere, kan den i BK ikke præmieres og i VK ikke placeres, jf. FMR § 25, stk. 2.

Afgives der skud til en fugl, og skønner dommeren, at denne ikke er ramt, fortsætter prøven også for den pågældende hund, for hvem der i øvrigt kastes en fugl (se herom ovenfor under A, sidste punktum). Dommeren noterer i sin kritik, at der er skudt forbi.

Som anført er det reglen, at den hund, der ikke finder og bringer en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere, skal diskvalificeres. Derfor er det vigtigt, at dommeren – umiddelbart efter, at skuddet er faldet – beslutter sig for, om fuglen er ramt, og om det er prøverelevant, at fuglen eftersøges af den hund, der er under afprøvning. Dette stiller store krav til dommerens korrekte vurdering af situationen og til hans/hendes jagtlige erfaring. Hvis dommeren skønner, at en fugl kan findes og apporteres, og hunden derefter får apportordre, *skal* fuglen apporteres og bringes til føreren. I modsat fald er det diskvalificerende.

Supplerende tilføjes, at den omstændighed, at en ekstra apportør, der er med på prøver, hvor der fældes fugl, efterfølgende finder den omhandlende fugl, ikke kan få indflydelse på dommerens vurdering af den afprøvede hund.

I det pågældende tilfælde skal dommeren hurtigst muligt gøre terrænlederen/prøvelederen opmærksom på, at der bør foretages eftersøgning i et bestemt område. Det er herefter terrænlederen/-prøvelederens administrative afgørelse at iværksætte en eftersøgning, som i øvrigt først må påbegyndes, når prøveholdet har forladt området.

C. Knaldapportering:

Bedømmelsen af knaldapportering volder af og til problemer. Knaldapport i BK medfører, at hunden højst kan opnå en 2. præmie, jf. FMR § 24, stk. 5.

I VK, hvor konkurrencebedømmelse anvendes, straffes knaldapport som en dressurbrist, hvilket afhængigt af omstændighederne kan medføre diskvalifikation.

Det er vigtigt, at dommeren er meget opmærksom på, hvorledes en hund knaldapporterer. En knaldapport *efter udvist ro i opflugt* udelukker ikke en hund fra videre

afprøvning, men sker knaldapporten *efter prelning i opflugt og skud*, kan en hund i BK ikke præmieres og i VK ikke placeres.

8. Hundens opførsel overfor hårvildt og husdyr

I ÅK, BK og VK er kravet *ubetinget respekt* forstået på den måde, at hunden skal kunne fløjtes af.

En hund, der efter ordre om at standse, forfølger hårvildt, kan i ÅK/ BK ikke præmieres og i VK ikke opnå placering, (jf. FMR § 18, stk. 1, d) om diskvalificering.

I UK bør dommeren ikke straffe en hund, der tager en kortere tur efter hårvildt og vender tilbage inden for rimelig tid. Dette bør ikke nedsætte præmiegraden.

En hund, der forfølger og angriber husdyr, skal diskvalificeres, jf. FMR § 18, stk. 1, d). Bestemmelsen tager særlig sigte på katten, der ”optræder” på markprøver, og er indsat i konsekvens af, at katten er fredet. Ligesom i forbindelse med hårvildt skal den hund, der forfølger en kat, selvfølgelig kunne bremses af føreren.

Tages et husdyr fx i rejsningen (hunden har fået ordre til at gå frem) eller under lignende uafvendelige forhold, bør hunden dog ikke diskvalificeres.

9. Præmiering

De eksisterende præmiereregler er gode nok, blot de efterleves.

Problemet er, at dommerne administrerer præmiereglerne forskelligt. Den væsentligste fejl er, at der forekommer tilfælde, hvor 1. præmie er tildelt hunde, der ikke burde have haft den. *En hund, der tildeles 1. præmie, skal have ydet en i princippet fejlfri præstation.*

Med hensyn til 2. præmie bør denne gives den hund, der på et enkelt punkt eller to ikke har ydet en fejlfri præstation.

En 2. præmie er en god præmie og bør af hundeførerne opfattes sådan.

3. præmie bliver i nogle tilfælde brugt som en ”skraldespand”, hvilket har medført en devaluering af 3. præmien. Dette skal ændres! Man skal bl.a. væk fra den opfattelse, at hvis en hund blot har haft en fugletagning, får den 3. præmie. Hundens arbejde i øvrigt kan

imidlertid have været på så lavt et niveau, at den ikke kan præmieres. DUV ønsker 3. præmien revalueret således, at den af hunde-førerne opfattes som en attraktiv præmie-ring.

Kapitel 11. Slæb- og apporteringsprøve for kontinentale racer

§ 28. *Stk. 1.* Slæb- og apporteringsprøven (S&A-prøven) er en kvalifikationsprøve for hunde, der ønskes fremført i brugs- og vinderklasse.

Stk. 2. Resultatet af prøven ”bestået” og opnåede points eller ”ikke-bestået” registreres på præmielisten og indføres i hundens præmieregister i DKK.

Stk. 3.1. Opnået resultatet ”bestået”, gælder dette for efterårets prøvesæson i året for prøvens beståelse, hele det følgende år samt forårets prøvesæson i det derefter følgende år, i alt to efterårssæsoner og to forårssæsoner.

Stk. 3.2. En hund, der to gange med 2 års eller større mellemrum har bestået en S&A-prøve, har for resten af hundens liv adgang til brugs- og vinderklasse, hvis den i øvrigt opfylder adgangskravene hertil. Hvis ejeren måtte ønske det, kan hunden dog fortsat deltage på S&A-prøver, men i så fald er det altid det sidst opnåede resultat, der tæller. Hvis en prøve er overtegnet, har hunde med ingen eller kun en S&A-prøve fortrinsret.

Stk. 4.1. Beståelse af Jægerforbundets Udvidede Apporteringsprøve (JUA), kan erstatte én af de i stk.1. nævnte S&A-prøver som adgangsgivende til brugs- og vinderklasse, dog således at den enkelte hund kun én gang kan gøre brug af en JUA-prøve som kvalificering

Stk. 4.2. Der er ingen begrænsning mht. antal gange, en hund i et bestemt år kan gå op til JUA-prøven eller til S&A-prøven. I samme år, som en hund går op til JUA-prøven, kan den også gå op til S&A-prøven, og der er valgfrihed mht. hvilken af de to prøveformer, der skal være adgangsgivende

§ 29. *Stk. 1.* Prøven omfatter følgende discipliner:

A. Apportering af kanin efter 250 meter slæb på mark.

B. Apportering over dybt vand af to ænder, udlagt i siv eller tagrør.

C. Apportering af to duer eller jagtbare hønsefugle, udlagt i høj vegetation.

Stk. 2. Reglement for Slæb- og apporteringsprøve for kontinentale racer findes som **bilag 1** til dette kapitel.

§ 30. *Stk. 1.* Der afholdes årligt et af SJD nærmere bestemt antal landsdækkende prøver.

Stk. 2. Prøverne administreres af et af SJD nedsat udvalg, Slæb- og apporteringsprøveudvalget (SAU).

Stk. 3. Prøveledere og dommere inviteres af SAU.

Stk. 4. SAU kan efter behov uddelegere til specialklubberne at afholde et antal åbne prøver.

§ 31. *Stk. 1.* Prøverne afvikles hvert år i perioden juni - september over mindst tre forskellige dage.

Bilag 1

Reglement for Slæb- og apporteringsprøve for

kontinentale racer, jf. FMR § 29, stk. 2.

I. Generelle bestemmelser

1. For hver af de i FMR § 29, stk. 1, anførte tre discipliner anvendes en 10-pointskala. For at bestå prøven, skal hunden sammenlagt opnå 25 point. Ingen karakter må være under 7.
2. For at en hund kan bestå prøven, skal den apportere og hjembringe alle apporteringsemner til føreren.
3. Hvis en hund er dumpet i en disciplin, afbrydes videre afprøvning.
4. Hvis en hund forlader et fundet apporteringsemne, medfører det dumpning.
5. Hvis en hund beskadiger et apporteringsemne, medfører det dumpning.
6. Hvis en hund viser tegn på skudræthed, medfører det dumpning.
7. I alle discipliner er grebskifte tilladt, hvis hunden derved forbedrer sit greb, og når dette sker, uden at hunden direkte lægger apporteringsemnet fra sig.
8. I alle discipliner anvendes apporteringsemner aflivet senest dagen før prøven. Dommeren afgør, hvornår udskiftning af emnerne skal finde sted. Det er ikke tilladt selv at medbringe apporteringsemnerne.
9. Hunden skal aflevere alle apporteringsemnerne siddende, og aflevering må først ske efter dommerens tilladelse.
10. Hvis føreren overskrider startlinien ved apportering fra høj vegetation, medfører det, at hunden dumper.
11. Hvis føreren kaster en sten eller andre genstande for at animere/dirigere hunden, før den er begyndt at svømme, medfører det, at hunden dumper. Det samme sker, hvis føreren kaster mere end én sten/genstand, når hunden svømmer.

II. Specielle bestemmelser

A. Apportering af kanin

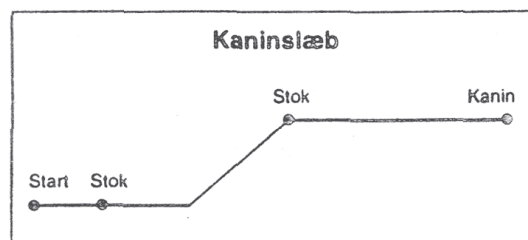
Slæbterrænet skal være overskueligt. Alle typer af bundvegetation er brugbare.

Slæbet lægges i medvind eller sidevind. Såfremt slæbet lægges i sidevind, skal

strækningen fra 1. til 2. knæk lægges i medvind.

Slæbets længde er 250 m, og der placeres 3 stokke i slæblinien (der må ikke benyttes flag).

Slæbet skal have to knæk på ca. 130 grader. Første stok placeres ved startstedet. Anden stok placeres 20 m fra startstedet, hvortil føreren må følge sin hund. Efter yderligere 80 m i lige linie lægges første knæk. Efter yderligere 50 m lægges andet knæk, som markeres med tredje stok. Kaninen slæbes herefter i lige linie 100 m. Kaninen aflægges, og slæblæggeren fortsætter mindst 40 m helst videre ud og placerer sig skjult i terrænet.

Der skal være mindst 40 m mellem slæbene.

Føreren må under hundens arbejde blive stående ved 20-m stokken, og hunden skal herefter selvstændigt udrede sporet og apportere kaninen.

Hvis hunden har tab, men hurtigt finder sporet uden førerens indgriben, er udredningen i orden.

Hvis dommeren skønner, at hunden har mistet kontakten med sporet så meget, at den kun tilfældigt kan finde kaninen, skal han bede føreren kalde hunden tilbage, og denne skal da ubetinget starte helt forfra.

En hund, der uden at støtte sig til sporet kun tilfældigt finder kaninen, rapporterer den-ne og bringer den til føreren, kan ikke bestå prøven.

Hvis hunden uopfordret kommer tilbage til føreren uden kaninen, skal den også starte helt forfra.

Omstart er kun tilladt én gang.

Når hunden er på vej tilbage med kaninen, er det tilladt føreren over for hunden at markere sin placering.

1. Bedømmelse af apportering af kanin

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- a. hvis hunden virker stærkt trykket eller viser manglende arbejdslyst,
- b. hvis hunden viser usikkerhed mht. at følge sporet,
- c. hvis hunden apporterer med udpræget dårligt greb,
- d. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
- e. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- f. hvis føreren efter 20 m stokken kontakter hunden for at korrigere dens sporarbejde. Der mistes 1 point, hver gang hunden kontaktes,
- g. hvis hunden skal starte om,
- h. hvis hunden direkte lægger kaninen, men uopfordret tager den op,
- i. hvis hunden ikke siddende afleverer kaninen i førerens hånd.

B. Apportering fra vand

To ænder udlægges uset for hunden med en indbyrdes afstand på ca. 30 m i siv eller tagrør i en afstand af ca. 30 m fra standpladsen, således at hunden skal svømme mindst 20 m over dybt vand for at kunne gennemføre apporteringen.

Området, hvor ænderne er udlagt, udpeges for føreren.

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene placeres i vandkanten med en indbyrdes afstand på ca. 10 m.

Det bør tilstræbes – evt. ved afmærkning – at ænderne kastes samme sted hver gang.

Så længe hunden arbejder energisk og lader sig dirigere i området, hvor ænderne ligger, skal der gives den rimelig tid til at løse apporteringsopgaven.

Aflevering skal ske ca. 5 m fra vandkanten.

Omstart er tilladt én gang for hver and.

1. Bedømmelse af apportering fra vand

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- a. hvis hunden virker stærkt trykket og/eller er uvillig til at gå i vandet,
- b. hvis hunden viser dårlige svømmeegenskaber,
- c. hvis hunden udebliver uforholdsmæssigt længe efter forsøg på at kontakte den,
- d. hvis hunden apporterer med decideret dårligt greb (hoved, hale eller vingefjer),
- e. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
- f. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- g. hvis hunden ikke søger vedholdende og arbejdsvilligt,
- h. hvis hunden ikke, eller kun ved meget højlydt og vedvarende kommandoer, lader sig dirigere,
- i. hvis hunden, efter at den er kommet i vandet, vender tilbage til føreren eller går på land uden at have påbegyndt søget (omstart),
- j. hvis føreren, når hunden svømmer, kaster en sten eller anden genstand for at dirigere/animere den.
- k. hvis hunden direkte lægger anden, men uopfordret tager den op igen,
- l. hvis hunden ikke siddende afleverer anden i førerens hånd.

C. Apportering fra høj vegetation

Apportering sker fra åbent land ind i en tilpas stor, ung grankultur eller i tætte

løvtræer med høj bundvegetation, evt. en remise. Tjørne- og brombærkrat samt nældebevoksning skal undgås.

To duer udlægges uset for hunden ca. 5 m inde i bevoksningen med en indbyrdes afstand på ca. 15 m og i en afstand af mindst 30 m fra startstedet.

Duerne skal udlægges således, at apporteringen foregår i medvind eller skrå sidevind.

Området, hvor duerne er udlagt, udpeges for førerne.

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene placeres med en indbyrdes afstand på ca. 10 m. Det er ikke tilladt føreren at overskride startlinien.

Skytten placerer sig ved den ene stok.

Det skal tilstræbes - evt. ved afmærkning - at duerne hver gang kastes samme sted, ligesom udlæggeren ved hver udlægning bør benytte samme ganglinie.

Under hundens arbejde er det tilladt at dirigere den med tegn og mådeholdende kommandoer.

Der skydes et skud, før hunden sendes ud for at apportere den anden due. Hunden skal være ukoblet og forholde sig rolig.

Så længe hunden søger energisk og lader sig dirigere i apportområdet, skal der gives den rimelig tid til at løse apporteringssopgaven.

Omstart er tilladt én gang for hver due.

1. Bedømmelse af apportering fra høj vegetation

Vejledning til slæb- og apporteringsprøvereglerne for kontinentale racer (jf. FMR kap. 11)

A. Udfyldende kommentarer vedr. apportering generelt

Ved apportering af alle fem emner gælder:

1. Hvis en hund skifter greb uden at lægge emnet fra sig, skal den ikke miste point, medmindre dette sker gentagne gange.
2. Hvis en hund lægger emnet, vil enhver

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- a. hvis hunden virker stærkt trykket og/eller er uvillig til at gå i apportsøg,
- b. hvis hunden udebliver uforholdsmæssigt længe efter forsøg på at kontakte den,
- c. hvis hunden apporterer med et udpræget dårligt greb (hoved, hale eller vingefjer),
- d. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
- e. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hver af følgende tilfælde:

- f. hvis hunden ikke søger vedholdende og arbejdsivrigt,
- g. hvis hunden ikke, eller kun ved meget højlydt og vedvarende kommandoer, lader sig dirigere i apportområdet,
- h. hvis hunden skal starte om,
- i. hvis hunden direkte lægger duen, men uopfordret tager den op igen,
- j. hvis hunden ikke siddende afleverer duen i førerens hånd,
- k. ikke venter på førerens ordre til at starte apportsøget.

form for kontakt fra førerens side for at få den til at gennemføre apporteringen med-føre dumpning.

3. Hvis hunden lader emnet falde umiddelbart ved føreren (indenfor hans rækkevidde), skal apporteringen betragtes som fuldført, men der tildeles hunden et eller to minuspoint afhængig af, om hunden sidder eller står.

4. Det er tilladt føreren at rose hunden og sige ”på plads” el. lign. og at anvende ordren ”hold fast” el. lign., men dommerne kan skønne, at for megen kommunikation med hunden kan være udtryk for usikkerhed, hvilket kan udløse et minuspoint.

B. Udfyldende kommentarer vedr. apportering af kanin

1. Omstart:
Hvis dommeren forlanger omstart, når hunden er forholdsvis tæt på kaninen, bør dette ske således, at føreren har en reel chance for at bremse hunden og kalde den hjem, uden at den tilfældigt finder og apporterer kaninen.
2. Hunden forbigår kaninen:
Hvis hunden følger slæbet, men går forbi kaninen og hen til slæblæggeren og derfra så på sporet tilbage til kaninen (her skal gives en vis margin) og apporterer denne, må hunden ikke dumpes, men kan tildeles et minuspoint.
3. Kontakt fra fører:
Når hunden er ved kaninen, vil en-hver form for kontakt fra føreren til hunden medføre dumpning.

C. Udfyldende kommentarer vedr. apportering fra vand

1. Omstart:
En hund, der er i søg efter et apporteringsemne, kan måske useet af føreren komme på land og dermed uforvarende opsøge føreren. Når hunden i et sådant tilfælde startes på ny, skal det ikke automatisk betragtes som en omstart.
2. Apportering:
 - a. Da der altid kan være usikkerhed mht., hvorledes vinden svøber i terrænet, skal dommeren ikke, selvom han evt. kan se hunden, automatisk tildele den minus-point, hvis den tilsyneladende går forbi emnet i god vind.

- b. Hvis en hund efter at have apporteret lægger hjemturen over land, skal det kun koste point, hvis terrænets udformning gør hjemturen over land særlig uhensigtsmæssig.

3. Kontakt fra fører:
Apportordre er tilladt, indtil hunden af føreren kan ses med emnet.
4. Andre forhold:
 - a. En hund kan ikke miste point, fordi den ryster sig, når den kommer op af vandet.
 - b. Hvis en hund apporterer begge emnerne på én gang, skal apporteringen betragtes som værende i orden. Dog skal der tildeles den et minuspoint for grebskifte.

D. Udfyldende kommentarer vedr. apportering fra høj vegetation

1. Omstart:
 - a. Ved omstart forstås, at føreren kalder hunden til sig og starter den som ved afprøvningens begyndelse.
 - b. Dommeren kan anlægge det skøn, at en omstart er nødvendig.
 - c. Føreren kan selv vælge, at en omstart er nødvendig.
 - d. Hvis en hund efter forgæves at have søgt apporteringsemnet søger tilbage mod startlinien, er det tilladt føreren at dirigere sin hund videre til apport. Dette må ikke betragtes som omstart. Søger hunden imidlertid helt hjem til føreren, evt. bag startlinien, skal dette betragtes som omstart.
2. Apportering:
Samme kommentarer som under C., 2., a.
3. Kontakt fra fører:

- Samme kommentarer som under C., 3.
4. Andre forhold:
Samme kommentarer som under C., 4., b., med den tilføjelse, at der, når begge emner er afleveret, skal afgives skud som angivet i Bilag 1, C., til Fælles Markprøve Regler § 29, stk. 2.

E. Udfyldende kommentarer vedr. beskadigelse af apportemner

Når hunden har afleveret apporteringsemnerne, skal disse undersøges af dommeren for skader.

Ved evt. beskadigelse gælder følgende retningslinier: Alle prøver skal afvikles således, at de ligner jagt mest muligt. Heraf følger, at hundens apportering af apporteringsemnerne på prøver kan foregå

under vekslende omstændigheder, som kan være årsag til beskadigelse af vildtet.

Den i FMR kapitel 11, Bilag 1, I., 5., anførte regel, hvorefter det medfører dumpning, hvis hunden beskadiger et apporteringsemne, skal derfor forstås således, at reglen ikke skal bringes i anvendelse ved enhver mindre beskadigelse af eller rift i apporteringsemnet, men anvendes ved beskadigelser, som tilføjes emnet på grund af egentlig hårdmundethed eller hundens tilbøjelighed til "at plukke" i emnet.

Hvis dommeren kender hunden skyldig, dumper den.

Kapitel 12. Apporteringsprøvere regler for jagthunde

§ 32. Prøvens mål er at søge at højne jagthundenes standard i den vigtige del af dressuren, som omfatter apporteringen, og at animere hundeførerne til at arbejde mere med den del af dressuren, der ligger "efter skuddet".

§ 33. Stk. 1. Prøven deles i følgende discipliner:

- A. Apportering af duer på land.
- B. Apportering af hårvildt.
- C. Apportering af fuglevildt fra vand.

Stk. 2. Som apporteringsemner anvendes tamduer, gråænder og kolde kaniner (vægt ca. 1,5-2,5 kg) aflivet senest dagen før prøven. Dommeren afgør, hvornår et apporteringsemne skal udskiftes.

Stk. 3. Hvis der i disciplinen vand-
apportering bruges duer, skal disse være tørre.

Stk. 4. Reglement for apporteringsprøve for engelske og kontinentale racer findes som **bilag 2** til dette kapitel.

§ 34. Stk. 1. Organisationerne kan lade afholde det fornødne antal prøver årligt.

Stk. 2. I prøven kan deltage stambogsførte jagthunde af alle jagthunderacer, se dog FMR § 8, sidste punktum.

Stk. 3. Organisationen har ret til at kræve medlemskab som forudsætning for deltagelse.

Stk. 4. Prøvelederne, der udpeges af organisationen, drager omsorg for fremskaffelse af egnet terræn og træffer aftale med det fornødne antal autoriserede dommere.

Stk. 5. Indskud til prøven fastsættes af Stående Jagthunde i Danmark.

Bilag 2

Reglement for apporteringsprøve for engelske og kontinentale racer, jf. FMR § 33, stk. 4.

A. 1. disciplin: apportering af duer på land

Fører og hund anbringer sig bag en afmærket startlinie, som føreren ikke må overskride under øvelsen (han/hun må dog bevæge sig fra side til side inden for afmærkningen). Hunden skal uden at være koblet ligge dæk eller sidde ved førerens side og må ikke berøres af denne, medens duer kastes og skud afgives. Hunden skal forholde sig rolig under udkast og skud.

Når fuglekasteren – i en bue – er tilbage ved startlinien, giver dommeren ved tegn hundeføreren tilladelse til at sende hunden af sted for apportering.

Hunden skal i tilpas hurtigt tempo og inden for rimelig tid finde og hente duerne.

Det er underordnet, hvilken af duerne hunden tager først. Duerne skal apporteres med et korrekt greb. Hunden skal siddende aflevere duerne i førerens hånd.

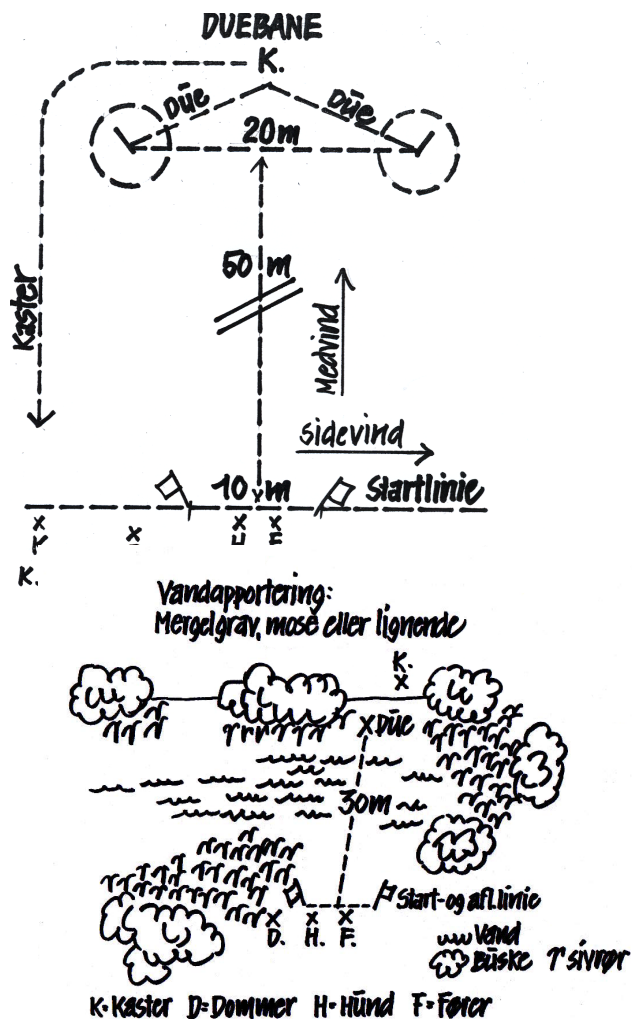
Begge duer skal apporteres, for at hunden kan bestå. Det er tilladt hunden at bringe begge duer på én gang, dog trækkes der 1 point.

1. Forklaring til duebanen

På tegn fra dommeren udkastes 50 meter fra startlinien umiddelbart efter hinanden to duer, samtidig med at der på startlinien mindst 5 meter fra hunden afgives to skud med 9 mm startpistol. Skytten skal simulere, at han/hun i en skudvinkel på 45 grader sigter på duerne, når de kastes. Duerne kastes således, at de falder med en indbyrdes afstand af 20 meter. Nedfaldsstedet skal markeres diskret med synlig afmærkning af forhåndenværende materiale (se skitsen), og således at duerne i forhold til hundens startplads falder i medvind eller sidevind.

Straks efter udkast af duerne begiver kasteren sig tilbage til startlinien.

Terrænet skal være så tilpas loddent (vegetationshøjde ca. 30 cm), at hunden fra startstedet ikke har mulighed for at se de udkastede duer.

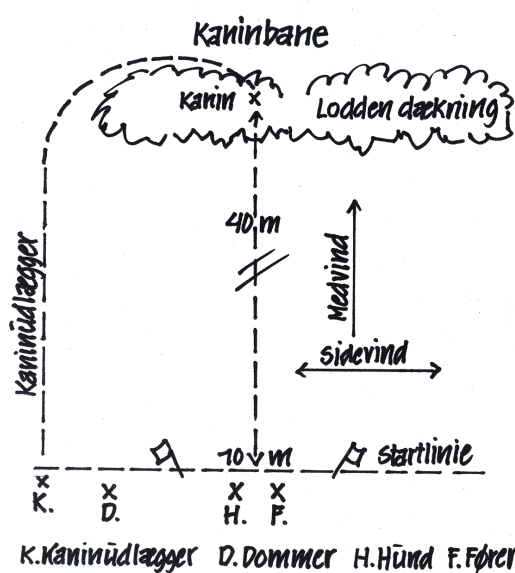
B. 2. disciplin: Kaninapportering

Når kaninudlæggeren er vendt tilbage til startlinien, giver dommeren ved tegn føreren tilladelse til at starte sin hund. Skud afgives ikke her.

Ellers er startproceduren og øvrige forløb som under 1. disciplin.

1. Forklaring til kaninbanen

40 meter fra startlinien udlægges en kanin i god lodden dækning, således at den er uset af hund og fører. Stedet

markeres diskret med synlig afmærkning af forhåndenværende ma-teriale, så kaninen lægges samme sted hver gang. Dækningen må dog ikke være højere eller mere tæt, end at hunden, når den befin-der sig ved kaninen, er synlig, således at det kan bedømmes, om hunden uden tøven appor-terer, forbigår, ”nusser” kaninen eller lignende.

Kaninudlæggeren skal, når han/hun går ud med kaninen, sørge for at holde denne så højt, at fært ikke afsættes. Vejen frem og tilbage lægges i en bue uden om den egentlige bane (se skitsen).

C. 3. disciplin: Apportering af fuglevildt fra vand

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., startlinien, der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene anbringes i vandkanten med en indbyrdes afstand på ca. 10 m. På kommando fra føreren skal hunden villigt og uden tøven gå i vandet, svømme ud og inden for rimelig tid lade sig dirigere frem til fuglen, tage denne med et godt greb og så direkte som muligt svømme tilbage.

Aflevering i førerens hånd skal ske, mens hunden sidder på land bag startlinien (se skitsen).

1. Forklaring til vandapportering

Fører og hund anbringer sig bag startlinien. På tegn fra dommeren kastes fuglen (her afgives intet skud), således at den falder ca. 30 meter fra hundens startplads på dybt og åbent vand og sådan, at hunden fra startlinien

har mulighed for at bemærke sig stedet, hvor fuglen falder (se skitsen).

Straks efter udkastet træder kasteren væk fra bredden – om muligt ude af syne for den startende hund.

D. Bedømmelse

I hver af de tre discipliner har føreren ret til én gang at kalde sin hund af og helt tilbage til startlinien og på ny at dirigere den ud.

I hver disciplin gives karakter fra 0-10 point. For at bestå prøven kræves, at hunden har opnået mindst fem point i hver af de tre discipliner.

E. Karakterskala

Bestået:

10-9 point.....udmærket

8-7 point.....godt

6-5 point.....acceptabelt

Ikke bestået:

4-3 point.....mangelfuldt

2-0 pointuantageligt

Ved bedømmelsen tages hensyn til helheden og det idealbillede, man ønsker at se af en hund under apportering:

1. lyst og energi i et godt anlagt apportsøg i tilpas størrelse og fart,
2. bevidst søg ved næsens hjælp,
3. god kontakt til fører, således at det fremgår, at hunden er veldresseret og villig lader sig dirigere,
4. spontan og korrekt apportering (greb) og korrekt aflevering (siddende og i førerens hånd).

Det er ikke afgørende, om disciplinen afvikles på 4, 5 eller 6 minutter. Så længe hunden søger energisk og lader sig dirigere i området, hvor apporteringsemnet ligger, skal den gives en rimelig tid, som dog ikke må være mere end 10 minutter, inden dommeren giver koblingsordre.

F. Stambogsføring og præmier

Resultatet af prøven ”bestået” og opnåede points eller ”ikke-bestået” registreres på præmielisten og indføres i hundens præmieregister i DKK. Opnåede point benyttes i forbindelse med afholdelse af ra-cedyster samt

tildeling af evt. ærespræmier og pokaler. Bortset fra skænkede ærespræmier uddeles der ikke præmier.

Vejledning til apporteringsprøvereglerne

Ad § 33, stk. 2

Hvis der ved vandapportering bruges duer, skal det indskræpes, at der anvendes en tør due hver gang.

Ad Bilag 2, A, B & C

Dirigering af hund fra startlinien med overdreven brug af tegn, fløjte eller tilråb kan kun medføre træk i point i øverste del af skalaen, men ikke dumpning, hvis ellers betingelserne er opfyldt.

Dette gælder også for kanin- og vandapportering

Aflevering må først ske på dommerens ordre.

For at opnå maks. point er det en betingelse, at apporteringen sker spontant, dvs. uden indgriben fra førerens side, når hunden har lokaliseret emnet. Det er herefter tilladt føreren at animere sin hund én gang til apportering, hvorved der tabes ét point. Ved yderligere animering til apportering dumper hunden. Dette gælder under hele afprøvningen.

Ad Bilag 2, C

Går hunden på vej ud i vandet et kortere stykke langs med land for derefter at svømme ud til fuglen, kan dette kun medføre pointtab, men ikke dumpning. Lægger hunden tilbageturen over land, medfører dette alene heller ikke dumpning.

Ad Bilag 2, E

Minus point gives for:

1. starturo (knaldapport),
2. manglende lyst og energi i søget,

3. dårlig kontakt til føreren og evne til at lade sig føre,
4. for stort anlagt apportsøg med lange afstikkere ud i terrænet,
5. animering én gang til apportering, efter at hunden har lokaliseret apporterings-emnet,
6. tøven og ulyst til at tage apporteringsemnet (roden og gnasken),
7. smider apporteringsemnet fra sig på vej tilbage til føreren (forbedring af greb er tilladt, såfremt det gøres uden at lægge apporteringsemnet),
8. decideret dårligt greb (hoved, hale eller vingefjer),
9. nægter at sidde ved aflevering,
10. apportkommando til hunden inden tilladelse fra dommeren,
11. overdreven brug af fløjte og tilråb.
12. begge duer bringes på én gang.
13. hvis hunden ikke afleverer siddende

Desuden i vand:

14. trykker sig og viser ulyst til at gå ud i vandet,
15. hunden vender af sig selv om på halvvejen for at vende tilbage til land,
16. lægger tilbagevejen med fuglen over land,

En hund kan ikke bestå, hvis:

17. den er skudræd,
18. føreren animerer den til apportering mere end én gang, efter at den har lokaliseret apporteringsemnet,

19. den finder apporteringsemnet, men går fra det uden at tage det op,
20. apporteringsemnet er groft beskadiget,
21. føreren overskrider startlinien,
22. aflevering af det apporterede emne sker før hunden er bag startlinien.

Kapitel 13. Ræveslæbsprøve for kontinentale og engelske racer

§ 35. *Stk. 1.* Prøvens formål er at højne jagthundenes standard i den del af dressuren, der omfatter apportering af tungt vildt over stor afstand. Prøven er identisk med Fuldbugsprøvens disciplin for ræveslæb, jf. Regler for Afholdelse af Fuldbugsprøver i Danmark, II, A, 1 herunder den tilknyttede Vejledning. Dette gælder også, for så vidt angår antal omstarter.

Stk. 2. For at bestå prøven, skal hunden have opnået mindst 2 point. Resultatet ”bestået” eller ”ikke bestået” samt karaktererne 4 til 0, fx ”Bestået med 4 point”, registreres på præmielisten og indføres i hundens præmieregister i DKK.

Stk. 3. **Karakteren 4** gives for den præstation, der helt lever op til reglernes krav. Arbejdet har fuld jagtlig værdi.

Karakteren 3 gives for den præstation, som med få mangler lever op til reglernes krav.

Arbejdet har god jagtlig værdi og indikerer, at hunden oftest løser opgaven tilfredsstillende.

Karakteren 2 gives for den præstation, som er behæftet med ikke ubetydelige mangler i forhold til reglernes krav. Arbejdet har nogen jagtlig værdi, men indikerer, at hunden oftest ikke løser opgaven tilfredsstillende.

Karakteren 1 gives for den meget mangelfulde præstation. Arbejdet indeholder dog så mange elementer fra reglernes krav, at det ikke kan betegnes som helt uden jagtlig værdi.

Karakteren 0 gives for den uantagelige præstation, der på ingen måde opfylder reglernes krav. Hundens arbejde er uden jagtlig værdi.

§ 36. *Stk. 1.* Prøven afvikles i skov eller skovlignende område, således at hunden skal arbejde selvstændigt uden støtte fra sin fører.

Stk. 2. Frosne, men veloptøede ræve kan anvendes. Det bør tilstræbes, at der anvendes ræve af god kvalitet og nogenlunde ens størrelse, helst ikke over 5 - 7 kg.

Stk. 3. Slæbet har en længde på 300 m med knæk ved ca. 100 m og 200 m. Afstanden mellem slæbene skal være mindst 60 m.

Stk. 4. Føreren må følge sin hund evt. i line ca. 10 m ”bort fra startstedet (”anskudsstedet)”. Hunden skal herefter selv udrede slæbet og bringe ræven uden indgriben fra førerens side. Dog er det tilladt føreren med ”begrænset” brug af armbevægelser at tilkendegive sin position over for hunden, når den er synlig for føreren på vej tilbage med ræven.

Stk. 5. Såfremt hunden får tab og selv vender tilbage eller må kaldes ind til føreren, sættes den på sporet igen, men mister herved ét point. Såfremt dette gentager sig, sættes hunden på ny på sporet, og der trækkes i alt to karakterer. Klarer den ikke slæbet tredje gang, afbrydes arbejdet, og hunden har mistet muligheden for at opnå point (bestå prøven). At hunden på vej tilbage med ræven skifter greb på denne, har ingen indflydelse på karaktergivningen, blot det sker, uden at føreren griber ind.

Stk. 6. Inden afprøvningen starter, skal dommeren tydeligt udpege start-/afleveringsområdet for hundeføreren. Det er også indenfor dette område, at ræven skal afleveres til førers hånd. Det er føreren, der afgør, om hunden skal aflevere siddende eller stående indenfor

start-/afleveringsområdet. Lægger hunden ræven ved førers fødder så denne skal række ud efter den, skal der trækkes point. Lægger hunden ræven indenfor det udpegede startområde, men så fører skal flytte sig for at nå den, gives karakteren 3, 2 eller 1. Hvis hunden ikke henter ræven, forlader ræven, eller smider den udenfor startområdet, gives karakteren 0. Har hunden gået 300 meter på sporet ud til ræven, apporterer denne og bragt den hele vejen tilbage indenfor start-/afleveringsområdet, men ikke afleveret til førers hånd, har det arbejde, som hunden har vist, alligevel en jagtlig værdi og det skal den have en karakter for.

§ 37. Bemærkninger. Stk. 1. Slæbet lægges af én person, men det fremmer prøvens afvikling, at der er to slæblæggere til disposition.
Stk. 2. Dommeren og slæblæggeren skal aftale en intern kommunikation, fx ved hjælp af walkie-talkie eller mobiltelefon.

Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i h.h.v. kontinental og engelsk racegruppe (Bilag til FMR § 3, stk. 2)

I medfør af FMR § 3, stk. 2, indplaceres de forskellige stående jagthunderacer af Dansk Kennel Klub efter indstilling fra Stående Jagthunde i Danmark i h.h.v. den kontinentale og den engelske racegruppe.

Pr. d.d. er nedenstående racer indplaceret i de to racegrupper:

Kontinentale racer:

Ruhåret Høsehund, Korthåret Høsehund, Tysk Langhår og Gammel Dansk Høsehund, Münsterländer, Weimaraner, Vizsla, Drentsche Pattrijshond, Pudelpointer, Griffon Korthals og Tjekkisk Ruhåret Høsehund.

Stk. 3. Når slæblæggeren har aflagt ræven, fortsætter han ligeud mindst 15 m og skjuler sig. Slæblæggeren skal fra sit skjul kunne se hunden, når den er ved ræven, og han skal omgående rapportere til dommeren, hvis hunden har været ved ræven og derefter forlader denne. I dette tilfælde afbrydes hundens afprøvning. Det skal understreges, at det ikke er hundens evner på spor, der skal bedømmes. Det er en apportering over lang afstand, hvor hunden støtter sig til det stærkt færtgivende slæb. Støder hunden vildt på sin vej frem til ræven, er det acceptabelt, hvis den kort forfølger dette, men den skal selvstændigt vende tilbage uden førers indgriben og fuldføre opgaven. Der må gerne bruges halsbånd på ræveslæbet.

Engelske racer:

Engelsk Setter, Irsk Setter og Gordon Setter, Pointer og Breton.

Den 23. okt. 2020

For Stående Jagthunde i Danmark:
Flemming Thune-Stephensen
Formand

Stående Jagthunde i Danmarks retningslinier for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer.

1. AFVIKLING/BEDØMMELSE

På vinderprøver anvendes konkurrencebedømmelse. Dog er bedømmelsen inden pau-

sen (kontinentale hunde) /lodtrækningen (engelske hunde) ren kvalitetsbedømmelse. Afprøvning af engelske hunde før lodtrækningen

benævnes 1. heat. Afprøvning efter lodtrækningen benævnes 2. heat. Efter pausen/lodtrækningen anvendes som anført konkurrencebedømmelse. Forudsætningen for, at en hund ved prøvens afslutning kan opnå placering, er, at hunden på en kvalitetsprøve med samme præstation ville kunne opnå mindst en 3. præmie.

Inden pausen/lodtrækningen giver den enkelte dommer til hundeførerne et kort, mundtligt referat af hundenes præstationer indtil da uden angivelse af kategorier.

For at kunne fortsætte efter pausen/lodtrækningen skal hundene før pausen/lodtrækningen have været afprøvet i mindst 2 slip og sammenlagt i mindst 15 minutter. Endvidere skal hundene have været afprøvet på åbent felt.

Ordførende dommer for engelske hunde foretager lodtrækning af de fortsættende hunde inden 2. heat.

Efter pausen/lodtrækningen informerer ordførende dommer hundeførere og publikum om de fortsættende hundes indplacering i nedennævnte hovedkategorier.

På vinderprøver efter DM for engelske racer kan prøven afvikles med ét hold med max. 16 hunde, der dømmes af to dommere. Lodtrækningen efter 1. heat skal stryges. Minimums afprøvningstid for placerede hunde er på 25 minutter.

For afprøvning af kontinentale hunde efter pausen og for engelske hunde i 2. heat kræves, at en hund som minimum skal være afprøvet så længe, at dens søg, fart og stil kan bedømmes af det samlede dommerteam.

For engelske hunde gælder tillige, at der efter 2. heat, men inden matchningen, gives oplysning om hundenes indbyrdes rangering på dette stadie. Hvis tiden tillader det, suppleres disse oplysninger med et kort,

mundtligt referat af hundenes præstationer indtil da. Endvidere skal de to øverst rangerede engelske hunde have konkurreret mod hinanden i matchningen.

Kontinentale hunde placeres på baggrund af dagspræstationen. Engelske hunde placeres principielt på samme grundlag, blot vægtes hundenes arbejde i 2. heat og i matchningen højere end arbejdet i 1. heat.

2. ORDFØRENDE DOMMER

Ordførende dommer overtager ved pausen/lodtrækningen ledelsen af dommerkollegiet. Han er opmand for prøvens dommere og afgør i tvivlstilfælde alle spørgsmål om hundenes indplacering i nedennævnte kategorier. Ligeledes tilrettelægger han afprøvningen efter pausen/i 2. heat og matchning, forestår den løbende kritikskrivning, afgør hundenes endelige placering og giver ved prøvens afslutning motivering herfor.

3. KATEGORIER

For at ordførende dommer hurtigt kan danne sig et overblik over, hvilke hunde, der skal forsætte til videre afprøvning, er det et **absolut krav**, at den enkelte dommer inden pausen/lodtrækningen skal have indplaceret de hunde, der kan fortsætte efter pausen/til 2. heat, i følgende **vejledende kategorier**:

Kontinentale racer:

Kategori 1:

En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 1. præmie.

Kategori 2:

En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 2. præmie.

Kategori 3:

En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 3. præmie.

IFF

En fejlfri hund **uden chance til fugl** og hvis præstation i øvrigt har berettiget den til en 1. præmie i ÅK/BK.

Engelske racer:**Kategori 1A:**

En effektiv, fejlfri hund af **betydeligt format**, der i ÅK/BK kunne have opnået en 1. præmie.

Kategori 1B:

En effektiv hund af **godt format**, der i ÅK/BK kunne have opnået en 1. præmie

Kategori 2A:

En hund, der som minimum opfylder kravene til kategori 1B, men som ikke har vist rejsning.

Kategori 2B:

En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 2. præmie.

Kategori 3:

En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 3. præmie.

IFF

En fejlfri hund **uden chance til fugl** og hvis præstation i øvrigt har berettiget den til en 1. præmie i ÅK/BK.

Kontinentale og engelske racer:

Dommerne skal være opmærksomme på, at der i kategori 2 kontinentale racer / 2A engelske racer kan være indplace-ret én eller flere hunde som ikke har vist rejsning. Får denne/disse efterfølgende vist rejsning, kan de rykke op i øverste kategori. Det gælder også hunde under IFF, hvis de får en godkendt fuglesituation.

I et i øvrigt svagt felt kan ordførende dommer beslutte, at hunde uden fugletagninger kan fortsætte efter pausen / i 2. heat.

På grundlag af kategorierne vil ordførende dommer i samråd med sine meddommere hurtigt være i stand til efter en konkret vurdering af hver enkelt hunds præstation at afgøre, hvilke og hvor mange hunde, der medtages efter pausen/til 2. heat. Ordførende dommer kan ligeledes efter eget skøn medtage et antal reserver. Disse hundeførere skal informeres om, at deres hunde er reserver. Hos de kontinentale bliver hunde, der efter pausen er medtaget som reserver, kun afprøvet efter behov. Hos de engelske skal alle hunde, der medtages til 2. heat, afprøves. Medtages de til matchningen, afprøves de kun efter behov.

Med hensyn til tildeling af CK (Certifikatkvalitet), CACT (Certifikat d'aptitude au Championat de Travail) CACIT og Reserve-CACIT henvises til § 11 stk. 5 og 6.

Da der ikke er placeringspligt, bør ordførende dommer være opmærksom på, at det efter pausen/til 2. heat hverken tjener noget formål at medtage et for stort antal hunde eller hunde af for dårlig kvalitet.

4. UDFÆRDIGELSE OG EKSPEDITION AF SKRIFTLIGE KRITIKKER

Kontinentale: Senest 10 dage efter prøven udfærdiger den enkelte dommer de endelige skriftlige kritikker over den

enkelte hunds formiddagspræstation. Kritikken registreres i Hundeweb i den enkelte hunds kritikfelt og dommerens navn tilføjes kritikken. Den ordførende dommer tilføjer sin kritik fra efter pausen i de fortsættende hundes kritikfelt.

Engelske: Efter prøven udfærdiger den enkelte dommer de endelige skriftlige kritikker over den enkelte hunds præstation i 1. heat. Kritikken registreres i Hundeweb i den enkelte hunds kritikfelt. Den ordførende dommer affatter kritikken for 2. heat og matchningen slip for slip i en pdf-fil, som afsluttes med en motivering for placeringen.

Der henvises i øvrigt til Hundewebs manual for dommere.

Udfærdiget af
DOMMERUDVALGET den 23. okt. 2020

Instruktion for skytter og terrænledere på markprøver, hvor der fældes fugl

Formål

Formålet med denne instruktion er at skabe de bedste muligheder for, at der kan fældes fugl i **alle** situationer, hvor en hund har stand.

Skytterne

Prøvearrangørerne bør kun benytte skytter, der er rutinerede og vant til at jage med en stående hund.

Skytternes placering

Når en situation skal afvikles, placerer skytterne sig i den jagtmæssigt mest hensigtsmæssige afstand i forhold til hunden klar til skudafgivelse. Ved en hensigtsmæssig afstand forstås, at skytterne placerer sig i et område, der ligger 10-12 meter ude til siderne på hver sin side af den stående hund og med frit skud i forhold til hund og fører. Skytterne skal til enhver tid holde sig orienteret om, hvor øvrige hundeførere og publikum befinder sig i marken.

Skytterne skal følge med frem ved hundens avancering, klar til at afgive skud.

I øvrigt kan placering af skytterne med fordel aftales med dommeren, medens disse går frem mod den stående hund, specielt hvis særlige terrænforhold e.l. gør sig gældende.

Hvis hunden har stand ved et levende hegn el. lign., afgør dommeren, hvor skytterne skal placere sig. Hvis en skytte skal gennem et levende hegn, skal det ske så langt væk fra den stående hund, at skytten ikke laver uro og derved får fuglen på vingerne.

Fældning af fugl

Ofte orienterer dommeren på forhånd skytten om, at hundeføreren må lade sin hund rejse fuglen, når dommeren har godkendt standen, og skytterne er på plads. Hvis dommeren skønner, at avanceringen fx er for upræcis el. lign., og situationen derfor ikke godtages, råber han fx **"Nej"**, og fuglen må ikke fældes. Siger dommeren intet, har han godkendt situationen, og fuglen skal fældes. (Denne aftale er at foretrække for den modsatte, hvor dommeren råber **"Skyd"**, hvis fuglen må fældes).

En anden måde at administrere dette forløb på er, at dommeren på forhånd har instrueret hundefører og skytter om, at dommeren skal give tegn til hundeføreren om, at situation kan afvikles. Først da må hunden rejse sin fugl. Også her råber dommeren **"Nej"**, hvis fuglen ikke må fældes.

Det pointeres, at det alene er dommeren, der kan godkende situationen. Det kan således ik-

ke overlades til skytterne at give tegn til hundeføreren om, at fuglen kan rejse.

I hver enkelt situation bør der kun fældes én fugl. Det bør tilstræbes, at en fugl ikke fældes umiddelbart foran hunden.

Skytterne skal i øvrigt iagttage almindelige sikkerhedsregler i forbindelse med fældning af flyvende vildt. Når der ikke er meldt stand, går skytterne med knækket gevær.

Terrænlederen

Terrænlederen har ansvaret for de øvrige hundeføreres og publikums færden i terrænet, således at de hunde, der er til afprøvning, ikke forstyrres. Terrænlederen påser også at publikum ikke færdes på marker med afgrøder, der skal beskyttes. Endelig har terrænlederen ansvar for, at øvrige hundeførere og publikum af sikkerhedshensyn hele tiden færdes samlet i terrænet.

Hvis terrænlederen konstaterer, at de tilstedeværende ikke længere befinder sig i anvist

Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Forårsmesterskabet

Til Forårsmesterskabet kan kun udtages hunde, der har en stambogsført placering på en af nedennævnte udtagelsesprøver. Alle udtagne hunde skal være præmieringsværdige, dvs. have fået betegnelsen ”vinder”. Der udtages kun hunde fra vinderprøver, hvor der er startet mindst 10 hunde. I øvrigt henvises til Fælles Markprøve Regler for stående jagthunde (FMR) Kap. 4 § 11, stk. 4.

På Forårsmesterskabet kan deltage danskejede hunde optaget i Dansk Hundestambog, der føres af Dansk Kennel Klub. Endvidere kan udenlandsk ejede hunde af engelske racer med tilsvarende FCI-ankendt stambog deltage.

Til Forårsmesterskabet udtages fra organisationernes forårsvinderprøver og fra specialklubbernes forårsvinderprøver 30 hunde af kontinental race og 30 hunde af engelsk race. Disse hunde udtages i forhold til antal startende hunde på de enkelte vinderprøver. Ved sammenfaldende forholdstal kan antal udtagne hunde reguleres opad.

Hvis en hund af kontinental race kvalificerer sig mere end én gang på ovennævnte prøver, regnes den anden kvalificerende placering som den gældende. Det medfører, at den næste vinder på den første prøve indtræder som deltager på DM.

område og derved kan være i fare i en evt. skudsituation, har han pligt til at gribe ind. Er det nødvendigt at stoppe prøven, indtil problemet er løst, har han ret til dette.

Hvis den ene af skytterne tillige er terrænleder, skal han sikre sig, at hans anvisninger er forstået, inden slippet startes.

Terrænlederen bør – efter at ovennævnte hensyn til sikkerhed og afgrøder er iagttaget – tillige tage hensyn til, at øvrige hundeførere og publikum i videst muligt omfang bør kunne følge prøvens afvikling.

Terrænlederen kan bruge publikum som stopklappere op imod en skov eller remise.

Stående Jagthunde i Danmark
23. okt. 2020

Hvis en hund af engelsk race kvalificerer sig mere end én gang på ovennævnte prøver, regnes den første kvalificerende placering som den gældende. Ved kvalificering på den anden prøve, indtræder den næste vinder på denne prøve som deltager på DM.

Hvis en hund, der har kvalificeret sig til Forårsmesterskabet, er forhindret i at deltage, indtræder den næste vinder på den prøve, hvor den har kvalificeret sig, som deltager i stedet for denne.

Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Danmarksmesterskabet

Til Danmarksmesterskabet (DM) kan kun udtages hunde, der har en stambogsført placering på en af nedennævnte udtagelsesprøver. Alle udtagne hunde skal være præmieringsværdige, dvs. have fået betegnelsen ”vinder”. Der udtages kun hunde fra vinderprøver, hvor der er startet mindst 10 hunde. I øvrigt henvises til Fælles Markprøve Regler for stående jagthunde (FMR) Kap. 4 § 11, stk. 4.

På DM kan deltage danskejede hunde optaget i Dansk Hundestambog, der føres af Dansk Kennel Klub. Endvidere kan udenlandsk ejede hunde af engelske racer med tilsvarende FCI-anerkendt stambog deltage.

Til DM udtages fra organisationernes efterårsvinderprøver og fra specialklubbernes efterårsvinderprøver 24 hunde af kontinental race og 24 hunde af engelsk race. Disse hunde udtages i forhold til antal startende hunde på de enkelte vinderprøver. Ved sammenfaldende forholdstal kan antal udtagne hunde reguleres opad.

Hvis en hund af kontinental race kvalificerer sig mere end én gang på ovennævnte prøver, regnes den anden kvalificerende placering som den gældende. Det medfører, at den næste vinder på den første prøve indtræder som deltager på DM.

Hvis en hund af engelsk race kvalificerer sig mere end én gang på ovennævnte prøver, regnes den første kvalificerende placering som den gældende. Ved kvalificering på den anden prøve, indtræder den næste vinder på denne prøve som deltager på DM.

Hvis en hund, der har kvalificeret sig til DM, er forhindret i at deltage, indtræder den næste vinder på den prøve, hvor den har kvalificeret sig, som deltager i stedet for denne.

Vedtaget af Stående Jagthunde i Danmark 23. okt. 2020

SJD's sanktioner og procedureregler i disciplinærsager

(Bilag til FMR § 4)

Indledning

I forbindelse med 2020-revisionen af FMR besluttede SJD, at der i FMR – nærmere betegnet i FMR § 4 – skal henvises til den eksisterende fremstilling om disciplinærsager i SJD-regi. Denne henvisning skal tjene det formål, at ingen brugere af FMR længere skal kunne være i tvivl om eksistensen af SJDs absolutte bemyndigelse til at træffe afgørelse i disciplinærsager, der henhører under SJD.

Kapitel I. Gældende bestemmelser om disciplinære foranstaltninger i SJDs vedtægter og i FMR

1. SJDs vedtægter

SJDs vedtægter fastslår i punkt 9:

- Klagesager, der kan medføre påtaler som advarsel eller misbilligelse afgøres af bestyrelsen.
- Klagesager medførende disciplinære sanktioner håndteres af DKK's disciplinærnævn

SJD uddanner og godkender dommere til at dømme de af SJD anerkendte prøver. Det følger heraf, at SJD omvendt kan *foranledige en dommerautorisation tilbagekaldt*. I selve autorisationsbrevet, der tidligere kom fra DJU har det siden januar 1992 bl.a. udtrykkeligt været anført, at DJU og fra 1. januar 2019 SJD til enhver tid kan tilbagekalde en autorisation. Selv om autorisationsbrevet udgår fra SJD, er det dog formelt DKK, der autoriserer dommere og evt. tilbagekalder disses autorisation.

2. FMR

Kapitel 2 i FMR indeholder regler om SJDs *kompetence* samt administrative regler om klagesager, Kapitel 7 indeholder regler om *prøvelederens kompetence* og Kapitel 8 om *dommerens kompetence*.

I Kapitel 2 anføres det, at SJD administrerer og fortolker FMR (§ 3, stk. 1). Prøvedeltagernes, herunder også dommeres og andres klager/indberetninger vedr. prøvens afholdelse indgives til SJD (§ 3, stk. 4), der også kan modtage indberetning fra den prøvearrangerende organisation vedr. evt. bortviste prøvedeltagere (§ 3, stk. 4), i praksis

når sagen ikke har kunnet sluttes i mindelighed. Den indklagede skal have lejlighed til skriftligt at udtale sig, inden SJD træffer endelig afgørelse i sagen.

Kapitel 7 anfører om *prøvelederen*, at denne er prøvens øverste administrative myndighed (§ 14). Prøvelederen kan bortvise en deltager fra prøven, hvis ordensreglerne overtrædes eller den arrangerende organisations interesser modarbejdes (§ 3, stk. 4). I tilfælde af bortvisning skal prøvelederen foretage indberetning til den arrangerende organisation (§ 3, stk. 4). Endvidere har prøvelederen under selve prøven beføjelse til at foretage en mere uformel form for klagebehandling, dvs. bilæggelse af stridigheder (§ 3, stk. 3), men en selvstændig bemyndigelse til at bringe egentlige sanktioner i anvendelse - bortset fra som ovenfor nævnt adgangen til at bortvise en prøvedeltager (§ 3, stk. 4) – har prøvelederen ikke. Bemyndigelse hertil har SJD og DKK jf. SJDs vedtægter.

Kapitel 8 angiver *dommerens* pligt til at udelukke en fører fra prøven, hvis dommerens anvisninger ikke efterkommes (§ 19, stk. 1) samt dommerens ret til i en nærmere angivet situation, førerens overdrevne brug af fløjte og tilråb (§ 19, stk. 2), at udelukke føreren, hvis dommerens henstilling om at ophøre hermed ikke følges. Det følger af indholdet af de to nævnte bestemmelser, at dommeren i en § 19, stk. 1-situation skal indberette forholdet til SJD medens dette ikke er tilfældet i en § 19, stk. 2-situation. Forskellen beror på, at stk. 1 er så bredt af-

fattet, at en hel række af forskelligartede overtrædelser fra en førers side kan rammes af denne bestemmelse, medens stk. 2. vedrører førerens måde at føre sin hund på.

I tilknytning til FMR skal det nævnes, at deltagere på prøver tilmelder sig disse enten via Hundeweb eller på den autoriserede tilmeldingsblanket. Ved begge former for til-

meldinger bekræfter man, *at hunden tilmeldes i henhold til arrangørens prøveregler*. Denne udformning giver sammen med vedtægter og DUV's kommissorium SJD en uindskrænket hjemmel til at anvende de sanktioner og den procedure, som måtte blive besluttet af bestyrelsen jf. SJDs vedtægter.

Kapitel II. De enkelte sanktioner i SJD regi og den berørte personkreds

1. Sanktionsformerne

Der findes intetsteds en udtømmende angivelse af de forskellige sanktioner, men anvendelsen af de nedennævnte sanktionstyper beror – bortset fra sanktionen udelukkelse – hovedsagelig på en mangeårig kutyme i DJU, som fortsættes i SJD, og på, hvad der i foreningsregi er sædvanligt.

De sanktioner, SJD kan bringe i anvendelse, er: *Henstilling, misbilligelse, advarsel*, mens disciplinære foranstaltninger som *bortvisning, udelukkelse, fratagelse af dommerautorisation* og for dommeraspiran-

ter og -elever *afbrydelse af uddannelse* håndteres af DKKs disciplinærnævn. Henstilling (også kaldet påtale), misbilligelse og advarsel vil blive anvendt hyppigst med henstillingen som den mildeste sanktion overhovedet.

2. Personkredsen

Sammenfattende vil sanktionerne i praksis kunne bringes i anvendelse over for den i nedenstående skema anførte *personkreds*:

Henstilling/Misbilligelse/Advarsel	Bortvisning	Udelukkelse	Fratagelse af aut./Afbrydelse af udd.
tilskuere prøvedeltagere prøveledere terrænledere skytter dommere dommeraspiranter /dommerelever	tilskuere prøvedeltagere terrænledere skytter	prøvedeltagere	dommere dommeraspiranter/dommerelever

3. De enkelte sanktioners indhold

Sanktionen *henstilling* er som anført SJDs mildeste sanktion, som må formodes at blive anvendt i de fleste disciplinærsager, hvor overtrædelser, der påtales, er af mindre alvorlig karakter, og hvor SJD blot vil markere, at der foreligger en overtrædelse. Også i tilfælde, hvor beviset for en overtrædelse,

som ville have medført en strengere sanktion, er svagt, vil sanktionen henstilling være hensigtsmæssig.

Misbilligelse går en smule videre end henstillingen, ved at misbilligelsen indeholder et element af afstandtagen fra SJDs side over for den begåede forseelse.

Advarsel kan af SJD anvendes i en lang række tilfælde af mindre disciplinære forseelser, hvor det findes påkrævet ved advarslen at meddele den pågældende, at gentagelsestilfælde vil medføre strengere sanktioner.

Bortvisning, foranstaltet af prøvelederen på en prøve, anvendes over for alvorligere forseelser specielt i de tilfælde, hvor foreskrevne ordensregler eller anvisninger overtrædes forsætligt, eller hvor den arrangerende organisations interesser groft modarbejdes, jf. FMR § 3, stk. 4.

Udelukkelse (eksklusion) fra deltagelse på anerkendte prøver kan ske for en bestemt periode eller for bestandig, jf. FMR § 4. Forseelser, der fører til udelukkelse, strækker sig fra fx ulovlig træning af hund på anden

mands terræn, uberettigede/chikanøse klager over dommere, til overtrædelse af FMR, jagtlovgivningen og af dyreværnsloven.

Fratagelse af dommerautorisation kan ske for et bestemt tidsrum eller for bestandig. Grundlaget herfor kan være egentlig pligtforsømmelse, overtrædelse af FMR, jagt og/eller dyreværnslovgivningen, eller at dommeren begår forseelser, der nedsetter ham/hende så meget i almindeligt omdømme, at SJD skønner, at SJDs interesser ikke mere af den pågældende varetages forsvarligt. De anførte eksempler, der ikke er udtømmende, gælder tilsvarende, hvor der sker *afbrydelse af uddannelse* for dommeraspiranter og dommerelever .

Kapitel III. Proceduren i klagesager

1. Betegnelsen *klagesager* er en fællesbetegnelse for både *almindelige klager*, fx fra en prøvedeltager mod en prøveleder eller en dommer, og *indberetninger*, fx fra prøvelederen eller dommeren mod en prøvedeltager.

2. *De egentlige kompetenceregler* findes for SJDs vedkommende i FMR § 4, for prøvelederens vedkommende i § 3, stk. 4, jf. § 14, h). For dommerens vedkommende findes den væsentligste kompetenceregulering i § 17 om *det frie skøn* og i øvrigt i §§ 18 og 19. Hjemmelen for, at SJD/DKK kan frakende en dommer hans/hendes autorisation, fremgår direkte af ordlyden af selve dommerautorisationen.

3. En typisk klagesag vil blive indledt med fx en prøvedeltagers *indgivelse af skriftlig klage* over prøvens afvikling eller bedømmelse til SJDs sekretariat. Klagen kan indgives pr. brev eller mail og skal være modtaget af sekretariatet senest otte dage efter, at prøven er afholdt (FMR § 3, stk. 3). For sen indgivelse af klage eller manglende betaling af klagegebyr inden otte dage efter, at prøven er afholdt, medfører afvisning af klagen.

Får klageren ikke medhold, fortabes klagegebyret.

Prøvelederen vil på prøvedagen som oftest have søgt *sagen løst i mindelighed* (FMR § 3, stk. 3).

Opstår en klagesag ved, at prøvelederen bortviser en deltager, foranlediger prøvelederen sagen *indberettet til den arrangerende organisation* (FMR § 3, stk. 4). Her vil mindre sager blive søgt forligt ved den pågældende bestyrelses foranstaltning, medens sager af mere kompliceret indhold og sager, hvor sanktioner med sandsynlighed kan blive aktuelle, vil blive indberettet til SJD.

Når en klage eller indberetning modtages i SJDs sekretariat, oversendes sagen til DUV, der på SJDs vegne forestår behandlingen af klagesagen. Der *indhentes skriftlig udtalelse* fra den, klagen er rejst imod. Når sagens parter har udtalt sig, hvilket kan medføre flere indlæg fra parterne, når evt. udtalelser fra andre er indhentet, og et evt. møde med indklagede har været afholdt, udarbejder DUV en indstilling til SJDs bestyrelse, som herefter træffer den endelige beslutning i sagen, herunder om sanktionsvalget.

Klager, der umiddelbart findes at være uberettigede, eller klager over en dommers be-

dømmelse, som vedrører dommerens frie skøn (FMR § 17, stk. 1), vil som hovedregel blive afvist.

Dommerens afgørelse *inden for rammerne af FMR er endelig og inappellabel* (§ 17, stk. 1), hvilket fx. vil sige, at en af dommeren tildelt præmiegrad står ved magt. Dette princip er etableret for at skabe autoritet og ro omkring dommernes afgørelser. Men det forekommer naturligt, at DUV ikke er enig med en dommer i hans/hendes afgørelse. I så tilfælde påtaler DUV sagen over for dommeren, men præmiegraden vil som udgangspunkt ikke blive ændret, medmindre der foreligger egentlige overtrædelser af FMR.

For at give jagthundesportskredse indblik i SJDs afgørelser i klagesager har SJDs bestyrelse truffet beslutning om, at alle truffede afgørelser i klagesager af enhver art offentliggøres i "Jagthunden" og på SJDs hjemmeside.

4. Det vil af fremstillingen ses, at SJD i forbindelse med proceduren i klagesager i det omfang, det er muligt, har etableret det fra den almindelig retspleje kendte og helt grundlæggende retssikkerhedsprincip, *det kontradiktoriske princip*, dvs. at sagens parter, specielt indklagede, skal have mulighed for dels at have fuldt indseende med sagens akter dels at have ret til at svare på de anklager, der er rejst mod ham/hende.

Den 23. okt. 2020
Flemming Thune-Stephensen
Formand for SJD